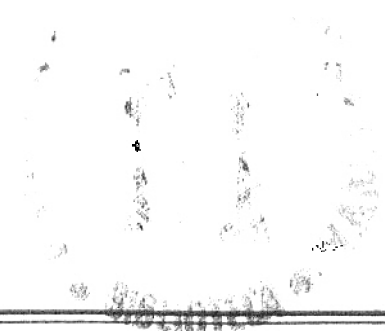
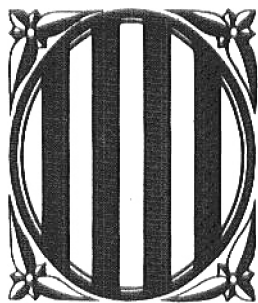

R. 14.782

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 28 / II Legislatura / Tercer període

Dimarts, 28 de maig de 1985

Presidència del Molt Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessions Plenàries núms. 26, 27 i 28 (primera reunió)

SUMARI

Sessió Plenària núm. 26

La sessió s'obre a dos quarts de cinc de la tarda i tretze minuts.

Atès el caràcter de secreta d'aquesta, no se'n fa la transcripció (p. 1318).

Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats (Primer punt de l'ordre del dia.)

El Ple estableix la situació de compatibilitat dels Diputats I. Srs. Josep Curto i Casadó, Ferran Ariño i Barberà, Jaume Jané i Bel i Gregorio Rísquez i Caballero (p. 1318).

Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent a l'exercici del 1984 (Segon punt de l'ordre del dia.)

El Ple aprova la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent a l'exercici de 1984 (p. 1318).

Designació de Diputats Interventors del Parlament de Catalunya (Tercer punt de l'ordre del dia.)

El Ple designa Diputats interventors per al període pressupostari de 1985 l'I. Sr. Josep Muntal, l'H. Sr. Ramon Espasa i l'I. Sr. Marçal Casanovas (p. 1318).

La sessió s'aixeca a tres quarts de cinc de la tarda i set minuts.

Sessió Plenària núm. 27

La sessió s'obre a les cinc de la tarda i set minuts.

Informe de l'any 1984 presentat pel Síndic de Greuges (Punt únic de l'ordre del dia.)

Presentació : H. Sr. Síndic de Greuges (p. 1323).

Posició dels Grups : *I. Sr. Torres (ER) (p. 1327), I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1329), I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 1330), I. Sr. Casares (S) (p. 1331) i I. Sr. Ramírez (CiU) (p. 1333).*

La sessió s'aixeca a tres quarts de set de la tarda i cinc minuts.

Sessió Plenària núm. 28 (primera reunió)

La sessió s'obre a tres quarts de set de la tarda i sis minuts.

Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei d'Espais Naturals i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple (Primer punt de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 1336).*

Articles de l'1 al 8

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1338).*

Article 9

Punt 1

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, d'addició)

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha presentada una esmena transaccional a aquesta esmena (p. 1338).

L'I. Sr. Secretari Quart llegeix el text de l'esmena transaccional presentada (p. 1338).

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 1338).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 1338).*

Articles del 10 al 20

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1338).*

Article 21

Punt 2

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 2, de supressió i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 3, 4 i 5. També anuncia la retirada de les esmenes núms. 6 i 8 (p. 1338).*

Torn en contra : *I. Sr. Masó (CiU) (p. 1338).*

Votació : *rebutjada per 5 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció (p. 1339).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 1339).*

Articles 22, 23 i 24

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1339).*

Article 25

Punt 2

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 3, de modificació)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 22).

Text del Dictamen

Votació del punt 1 : *aprovat per unanimitat (p. 1339).*

Votació del punt 2 : *aprovat per 81 vots a favor, 5 en contra i 2 abstencions (p. 1339).*

Addició d'un nou article

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 4, d'addició)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 2).

Articles 26, 27 i 28

Text del Dictamen

Votació dels articles 26, 27, 28 i 29 : *aprovats per unanimitat (p. 1339).*

Article 29

Punt 3

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 5, de modificació)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 2).

Text del Dictamen

Votat abans (article 26).

Articles 30 i 31

Text del Dictamen

Votació dels articles núms. 30, 31, 32, 33 i 34 : *aprovats per unanimitat (p. 1339).*

Article 32**Punt 2**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 6, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Text del Dictamen

Votat abans (article núm. 30).

Articles 33 i 34

Text del Dictamen

Votats abans (article núm. 30).

Article 35**Punt 2**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 7, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1339).

Torn en contra : I. Sr. Masó (CiU) (p. 1340).

Votació : rebutjada per 5 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció (p. 1340).

Text del Dictamen

Votació dels punts 1 i 3 : aprovats per unanimitat (p. 1340).

Votació del punt 2 : aprovat per 83 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció (p. 1340).

Article 36

Text del Dictamen

Votació dels articles 36, 37, 38, 39, les Disposicions addicionals primera i segona, les Disposicions finals primera, segona i tercera, l'Exposició de motius i el títol de la Llei : aprovats per unanimitat (p. 1340).

Article 37**Punt 2**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 8, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Text del Dictamen

Votat abans (article 36)

Articles 38 i 39

Text del Dictamen

Votats abans (article 36).

Disposicions addicionals

Text del Dictamen

Votades abans (article 36).

Disposicions finals

Text del Dictamen

Votades abans (article 36).

Explicació de vot : I. Sr. Vila i Comaposada (ER) (p. 1341), I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1341), I. Sr. Veray (P) (p. 1341), I. Sr. Tomàs (S) (p. 1342) i I. Sr. Masó (CiU) (p. 1342).

La sessió se suspèn a dos quarts de vuit del vespre i vuit minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 26

La sessió s'obre a dos quarts de cinc de la tarda i tretze minuts.

Presideix l'I. Sr. Vice-president Primer del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Segon i de l'I. Sr. Secretari Primer, de la I. Sra. Secretària Tercera i de l'I. Sr. Secretari Quart. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i l'Oidor de Comptes.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, de Política Territorial i Obres Públiques.

Ordre del dia

1. *Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats.*

2. *Aprovació de la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent a l'exercici del 1984.*

3. *Designació de Diputats Interventors del Parlament de Catalunya.*

D'acord amb l'article 60.3 del Reglament del Parlament, aquesta sessió té el caràcter de secreta i només se'n publiquen els acords adoptats, els quals es transcriuen tot seguit.

Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats

El Ple del Parlament, després d'estudiar el Dictamen de la Comissió Permanent no legislativa de l'Estatut dels Diputats sobre la situació de compatibilitat o d'incompatibilitat dels nous Diputats al Parlament de Catalunya, adopta la resolució següent :

«D'acord amb la legislació vigent i les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats pels I. Srs. Diputats d'acord amb l'article 4.2 del Reglament del Parlament, el Ple del Parlament, en compliment del que disposa l'article 7 del Reglament, estableix la situació de compatibilitat dels Diputats I. Srs.

Josep Curto i Casadó, Ferran Ariño i Barberà, Jaume Jané i Bel i Gregorio Rísquez i Caballero.»

Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent a l'exercici del 1984

El Ple del Parlament debat la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent a l'exercici del 1984 que ha presentat la Comissió de Govern Interior del Parlament. Finalment, d'acord amb l'article 46.3 del Reglament, pren l'acord següent :

«D'acord amb l'article 46.2.3.^r del Reglament s'aprova la liquidació del Pressupost del Parlament de Catalunya corresponent a l'exercici del 1984 amb el detall que figura en l'annex.»

Designació dels Diputats Interventors del Parlament de Catalunya

El Ple del Parlament, d'acord amb la proposta de la Comissió de Govern Interior i d'acord amb l'article 46.3 del Reglament designa Diputats Interventors per al període pressupostari de 1985 els Diputats següents :

I. Sr. Josep Muntal, H. Sr. Ramon Espasa, I. Sr. Marçal Casanovas.

(La sessió s'aixeca a tres quarts de cinc de la tarda i set minuts.)

**ANNEX A LA LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL PARLAMENT
CORRESPONENT A L'EXERCICI DEL 1984****PARLAMENT DE CATALUNYA****Estat de situació del Pressupost el 31 de desembre de 1984****01.01. Parlament de Catalunya**

Concepte	Explicació de la despesa	Crèdit inicial	Augments	Baixes	Crèdit definitiu	Compromès	Pagat	Pendent de pagament	Disponible
111	Assignac. Diputats	324.760.000	7.477.012		332.237.012	292.060.214	288.319.694	3.740.520	40.176.798
112	Retrib.funcionaris niv. 1 a 4	47.603.867			47.603.867	43.299.232	43.299.232		4.304.635
113	Retrib.funcionaris niv. 5 i 6	16.354.717			16.354.717	12.411.531	12.411.531		3.943.186
114	Retrib.funcionaris niv. 7 i 8	18.956.178	7.000.000		25.956.178	25.912.373	25.912.373		43.805
115	Retrib.funcionaris niv. 9 a 11	65.827.162		7.000.000	58.827.162	45.502.082	45.502.082		13.325.080

Concepte	Explicació de la despesa	Crèdit inicial	Augments	Baixes	Crèdit definitiu	Compromès	Pagat	Pendent de pagament	Disponible
127.1	Complement nivell 2	583.254			583.254	583.254	583.254		
127.2	Hores extraordinàries	3.000.000			3.000.000	2.149.113	2.149.113		850.887
141	Complement familiar	400.000			400.000	238.175	238.175		161.825
171	Càrrecs de confiança	8.989.990			8.989.990	5.725.068	5.725.068		3.264.922
173	Altres personal	1.000.000			1.000.000	347.900	335.900	12.000	652.100
181.1	Seg.Social Diputats	35.000.000	4.000.000		39.000.000	39.000.000	38.114.249	885.751	
181.2	Seg.Social funcionaris	30.000.000	2.000.000		32.000.000	32.000.000	31.356.320	643.680	
182	Quotes Munpal	1.000.000			1.000.000	1.000.000	862.262	137.738	
183	Asseg.Accidents Diputats i altres despeses de previsió	1.000.000			1.000.000	1.000.000	793.353	206.647	
	TOTAL CAPÍTOL I	554.475.168	20.477.012	7.000.000	567.952.180	501.228.942	495.602.606	5.626.336	66.723.238
211	Dotació ord. despeses ofic.	7.800.000	1.200.000	3.000.000	6.000.000	5.286.907	4.649.319	637.588	713.093
212	Subscripcions	400.000			400.000	394.746	394.746		5.254
222	Conserv. i repar. im-moble	3.500.000	1.812.478		5.312.478	5.060.363	4.897.801	162.562	252.115
223	Neteja, calefacció, ventilac., llum, aigua, assegurances i altres despeses d'immoble	30.000.000	300.000	150.000	30.150.000	30.042.390	29.108.734	933.656	107.610
231	Serveis prestats per RENFE	600.000			600.000	100.900	100.900		499.100
233	Carburants, assegurances i altres despeses vehicles	3.000.000	100.000		3.100.000	2.918.619	2.918.619		181.381
234	Comunicacions	4.000.000	2.000.000		6.000.000	5.751.670	5.694.814	56.856	248.330
235	Altres serveis transp.	1.500.000	800.000		2.300.000	2.211.676	2.211.676		88.324
236	Serveis prestats per AVIACO	500.000		150.000	350.000	162.324	157.376	4.948	187.676
241	Dietes, locomoció i trasllats	3.000.000		1.000.000	2.000.000	1.615.977	1.563.087	52.890	384.023
242	Indemnització Diputats per l'exercici de la seva funció	30.240.000	1.900.000		32.140.000	29.909.125	29.548.340	360.785	2.230.875
251	Estudis i dictàmens emesos per persones alienes	100.000			100.000				100.000
252.1	Publicacions obligatòries	12.000.000	1.700.000	3.216.745	10.483.255	9.954.296	9.237.701	716.595	528.959
252.2	Publicacions voluntàries	100.000	11.488.014		11.588.014	9.393.372	7.943.740	1.449.632	2.194.642
252.3	Relacions públiques, Protocol i Informació	5.120.000	4.500.000		9.620.000	8.185.825	5.816.100	2.369.725	1.434.175
252.4	Realització curtmetratge divulgatiu	2.300.000			2.300.000	2.300.000	2.300.000		
253	Biblioteca	1.000.000			1.000.000	942.335	911.925	30.410	57.665
254	Lloguer de fotocopiadores	2.500.000		300.000	2.200.000	1.648.229	1.591.991	56.238	551.771
255	Cursets d'informàtica	650.000			650.000	327.000	327.000		323.000
256	Despeses menors	100.000			100.000	97.195	97.195		2.805
257	Servei d'informàtica	2.000.000	500.000		2.500.000	2.273.658	1.511.498	762.160	226.342

Concepte	Explicació de la despesa	Crèdit inicial	Augments	Baixes	Crèdit definitiu	Compromès	Pagat	Pendent de pagament	Disponible
258	Vestuari	1.000.000	10.000		1.010.000	1.002.400	915.700	86.700	7.600
259	Servei Bar-Restaurant	3.000.000			3.000.000	2.764.649	2.764.649		235.351
261	Conservació maquinària i equip Serv. Publicacions	2.200.000		400.000	1.800.000	1.747.342	1.747.342		52.658
262	Conservació maquinària i equip inst. aire condicionat	1.000.000	100.000		1.100.000	1.094.368	1.094.368		5.632
263	Conservació maquinària i equip altres serveis	1.500.000			1.500.000	1.046.501	1.046.501		453.499
271	Atencions dels serveis	2.500.000	250.000		2.750.000	2.610.258	2.590.563	19.695	139.742
291	Despeses imprevistes	500.000			500.000	399.668	399.668		100.332
	TOTAL CAPÍTOL 2	122.110.000	26.660.492	8.216.745	140.553.747	129.241.793	121.541.353	7.700.440	11.311.954
471	Assignació Grups parl	250.000.000	412.733		250.412.733	239.037.588	239.037.588		11.375.145
	TOTAL CAPÍTOL 4	250.000.000	412.733		250.412.733	239.037.588	239.037.588		11.375.145
611	Adquisició de mobiliari	42.000.000	12.586.197	4.500.000	50.086.197	41.799.987	32.924.065	8.875.922	8.286.210
612	Adquisició equip enregistrament	9.200.000		4.300.000	4.900.000	4.386.396	4.386.396		513.604
613	Adquisició centraleta telefònica	3.500.000			3.500.000	3.458.280	3.458.280		41.720
614	Adquisició equips informàtica	6.500.000	15.866.745		22.366.745	22.102.549	4.860.090	17.242.459	264.196
616	Adquisició sistema seguretat	15.000.000		14.950.000	50.000				50.000
617	Altra maquinària i equip	7.300.000	2.000.000	300.000	9.000.000	7.098.962	6.480.438	618.524	1.901.038
621	Obres condicionament edifici	146.026.491	10.000.000		156.026.491	145.724.392	58.792.211	86.932.181	10.302.099
622	Adquisició de llibres	4.000.000	5.151.460		9.151.460	2.999.257	2.606.843	392.414	6.152.203
	TOTAL CAPÍTOL 6	233.526.491	45.604.402	24.050.000	255.080.893	227.569.823	113.508.323	114.061.500	27.511.070
	TOTAL PRESSUPOST 1984	1.160.111.659	93.154.639	39.266.745	1.213.999.553	1.097.078.146	969.689.870	127.388.276	116.921.407
1	Pendent Pressup. 1983	62.572.984			62.572.984	62.572.984	61.350.341	1.222.643	
2	Pendent Pressup. 1982	679.615			679.615	679.615	520.841	158.774	
		1.223.364.258	93.154.639	39.266.745	1.277.252.152	1.160.330.745	1.031.561.052	128.769.693	116.921.407

01.02. Síndic de Greuges

Concepte	Explicació de la despesa	Crèdit inicial	Compromès	Pagat	Pendent de Pagament	Disponible
111	Retrib. alts càrrecs	4.704.553	3.438.095	3.438.095		1.266.458
127	Retrib. complementàries	100.000	25.436		25.436	74.564
141	Complement familiar	30.000	5.500	5.500		24.500
172	Personal contractat	5.968.568	2.569.291	2.569.291		3.399.277
173	Altres personal	200.000	193.000	63.000	130.000	7.000
181	Assegurances socials	1.800.000	937.956	587.025	350.931	862.044
	TOTAL CAPÍTOL 1	12.803.121	7.169.278	6.662.911	506.367	5.633.843
211	Despeses d'oficina	500.000	455.068	360.665	94.403	44.932
212	Subscripcions	50.000	46.782		46.782	3.218
221	Lloguers	1.550.000	1.518.775	1.518.775		31.225
222	Conservació i reparació immoble	100.000				100.000
223	Neteja, calefacció, assegurances i altres despeses immoble	500.000	261.737	243.592	18.145	238.263
233	Carburant i altres despeses vehicle	100.000	88.687	25.000	63.687	11.313
234	Comunicacions	200.000	9.037	2.213	6.824	190.963
241	Dietes, locomoció i trasllats	150.000	133.690	133.690		16.310
252	Publicacions, relacions públiques i altres activitats	150.000	41.343	41.343		108.657
256	Despeses menors	50.000	50.000	50.000		
257	Servei informàtic	150.000				150.000
258	Vestuari	70.000	47.750	22.350	25.400	22.250
261	Conservació maquinària i equip	50.000	18.900		18.900	31.100
271	Atencions dels serveis	100.000	77.298	67.968	9.330	22.702
291	Despeses imprevistes	100.000				100.000
	TOTAL CAPÍTOL 2	3.820.000	2.749.067	2.465.596	283.471	1.070.933
611	Mobiliari	6.650.000	3.151.545	266.066	2.885.479	3.498.455
612	Maquinària i equip	2.750.000	2.740.537	2.397.537	343.000	9.463
621	Obres	2.000.000	1.778.678	1.521.904	256.774	221.322
	TOTAL CAPÍTOL 6	11.400.000	7.670.760	4.185.507	3.485.253	3.729.240
	TOTAL	28.023.121	17.589.105	13.314.014	4.275.091	10.434.016

Secció 01 :01.01. **Parlament de Catalunya**01.02. **Síndic de Greuges**

	Crèdit inicial	Augments	Baixes	Crèdit definitiu	Compromès	Pagat	Pendent de pagament	Disponible
CAPÍTOL I								
01	554.475.168	20.477.012	7.000.000	567.952.180	501.228.942	495.602.606	5.626.336	66.723.238
02	12.803.121			12.803.121	7.169.278	6.662.911	506.367	5.633.843
Total Secció	567.278.289	20.477.012	7.000.000	580.755.301	508.398.220	502.265.517	6.132.703	72.357.081
CAPÍTOL II								
01	122.110.000	26.660.492	8.216.745	140.553.747	129.241.793	121.541.353	7.700.440	11.311.954
02	3.820.000			3.820.000	2.749.067	2.465.596	283.471	1.070.933
Total Secció	125.930.000	26.660.492	8.216.745	144.373.747	131.990.860	124.006.949	7.983.911	12.382.887
CAPÍTOL IV								
01	250.000.000	412.733		250.412.733	239.037.588	239.037.588		11.375.145
Total Secció	250.000.000	412.733		250.412.733	239.037.588	239.037.588		11.375.145
CAPÍTOL VI								
01	233.526.491	45.604.402	24.050.000	255.080.893	227.569.823	113.508.323	114.061.500	27.511.070
02	11.400.000			11.400.000	7.670.760	4.185.507	3.485.253	3.729.240
Total Secció	244.926.491	45.604.402	24.050.000	266.480.893	235.240.583	117.693.830	117.546.753	31.240.310
TOTAL SECCIÓ 01	1.188.134.780	93.154.639	39.266.745	1.242.022.674	1.114.667.251	983.003.884	131.663.367	127.355.423

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 27

La sessió s'obre a les cinc de la tarda i set minuts. Presideix l'I. Sr. Vice-president Primer del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Segon, de l'I. Sr. Secretari Segon, de la I. Sra. Secretària Tercera i de l'I. Sr. Secretari Quart. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i la Lletrada Sra. Folchi.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Ensenyament i de Política Territorial i Obres Públiques.

Ordre del dia

Punt únic : Debat sobre l'Informe de l'any 1984 presentat pel Síndic de Greuges.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Comença la sessió.

Com saben els senyors Diputats, aquesta sessió té un únic punt de l'ordre del dia la seqüència del qual es desenvoluparà d'acord amb la norma supletòria del Reglament sobre la tramitació parlamentària de l'informe anual o dels informes extraordinaris del Síndic de Greuges.

Voldria recordar que el debat en ple de l'Informe del Síndic de Greuges s'ajustarà al procediment següent : el Síndic de Greuges ha d'exposar oralment el resum del dit Informe davant d'aquesta Cambra. Tot seguit, i finida l'exposició, el Síndic de Greuges abandonarà el Saló de Sessions i tot seguit podrà intervenir un representant de cada un dels Grups parlamentaris per fixar llur posició.

Amb motiu d'aquest debat, voldria informar als senyors Diputats que no podran presentar-se propostes de resolució.

Per tant, el punt únic d'aquesta sessió és Debat sobre l'Informe de l'any 1984 presentat per la Sindicatura de Greuges.

Estic segur que no escapa de l'atenció dels senyors Diputats la importància d'aquesta sessió. El 28 de febrer aquesta Cambra va aprovar la Llei del Síndic de Greuges, el juny, el 27 de juny concretament, de l'any passat va ser votat el Síndic, va iniciar, per tant, el seu treball la Sindicatura i avui penso que esdevé una data històrica en el moment que el mateix Síndic, davant d'aquesta Cambra, presenta el seu Informe.

No hi ha dubte, per tant, que allò que significa aquesta Institució en la defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques, avui, en aquesta sessió, comença d'una manera important i definitiva amb aquesta sessió, que he qualificat i torno a qualificar de caràcter històric. És per això que voldria invitar l'Honorable senyor Frederic Rahola, Síndic de Greuges, a acostar-se a aquesta tribuna per referir el corresponent informe sobre la Sindicatura.

Moltes gràcies. Honorable senyor Frederic Rahola, Síndic de Greuges, té la paraula.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES (Frederic Rahola) : Molt Honorable President, Honorables Consellers, senyores i senyors Diputats. Permeteu-me que les meves primeres paraules en aquesta sessió de presentació del primer Informe del Síndic de Greuges davant el Ple del Parlament de Catalunya sigui per manifestar l'agraïment de tots els qui componem la Institució, pel gran honor que ens feren en confiar-nos la gran responsabilitat de fer realitat una institució que, sense precedents immediats en la història del nostre ordenament jurídic, fou creada per l'article 35 de l'Estatut d'Autonomia amb una missió tan

bàsica en el marc d'un Estat social i democràtic de dret, com és ara defensar els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans de Catalunya.

El nostre profund agraïment a tots els Grups parlamentaris, que sempre han donat suport a aquesta nova Institució d'origen parlamentari, perquè, tal com deia un Diputat de la Comissió del Síndic, aquesta és una institució del Parlament creada per estar al servei de tot el poble de Catalunya, i per això, cal considerar-la una institució de tots els Grups parlamentaris. En especial volem destacar el constant ajut rebut del President de la Cambra, dels Vice-presidents i dels altres membres de la Mesa, i també la valuosa col·laboració de la Comissió del Síndic i de la Comissió de Govern Interior, com també l'assistència generosa d'altres serveis del Parlament. Tots ells ens han ajudat a anar superant les dificultats que sempre poden acompanyar la posada en funcionament d'una nova institució, i en definitiva, ens han facilitat que avui puguem presentar aquest primer Informe corresponent a les activitats desenvolupades durant l'any 1984, donant compliment a allò que estableixen els articles 2, 4, 30 i 31 de la Llei que regula la Institució.

Aquest informe ha estat publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament*. Per això, i per no repetir el que vostès segur que ja han llegit i no sobrepassar el marge de temps que la Presidència m'ha indicat, voldria limitar-me a exposar un resum d'aquells aspectes i dades més importants de l'Informe que poden servir perquè vostès coneguin i valorin què és el que s'ha fet durant l'any 1984. I aquí cal remarcar que, si bé la Llei del 20 de març de 1984 fa referència a un informe de les activitats de tot un any, aquest primer Informe es limita a explicar les actuacions realitzades a partir del moment en què vaig prendre possessió del càrrec i la Institució va comptar amb mitjans personals i materials imprescindibles per començar a exercir les funcions i assolir els objectius de la Llei.

Han estat uns primers mesos en què s'ha hagut de complementar l'esforç d'organització de la nova Institució amb la necessitat d'anar estudiant, tramitant i resolent les peticions i queixes presentades pels ciutadans. Aquí voldria subratllar especialment la competència, la dedicació i l'esperit d'equip d'un grup reduït de vuit persones, de les quals solament l'adjunt i dos assessors eren els encarregats d'ajudar-me en l'estudi i qualificació i tramitació de les 606 queixes rebudes, ja que els altres col·laboradors exerceixen tasques administratives i auxiliars.

Ja he manifestat que no ens proposàvem repetir el que ja ha quedat recollit en l'Informe, però sí que volem recordar que la nostra Institució ha cregut convenient que alguns capítols de la primera part de l'Informe fossin dedicats a explicar quins són els orígens de la Institució, quines són les funcions del Síndic, i també s'hi ha inclòs una breu síntesi del procediment intern de tractament de les queixes. Amb aquesta explicació es pretén oferir als ciutadans, i també a l'Administració i als funcionaris en particular, un breu comentari doctrinal i pràctic a la vegada sobre els aspectes més importants de la Llei del Síndic, i d'aquesta manera donar informació sobre una institució que vol fer de pont entre el ciutadà i l'Administració. Cal que no oblidem que, si bé la Institució neix amb la missió de supervisar l'Administració, el Síndic ha de ser un factor de confiança, no solament per a l'administrat, sinó també per a l'Administració,

i si de l'estudi d'una queixa se'n segueix que una dependència administrativa o un funcionari ha actuat correctament, així cal comunicar-ho a les parts.

També hi ha un capítol dedicat a explicar el procés d'entrada en funcionament de la Institució. Pel que fa a això, en el moment de la presa de possessió ja vaig manifestar el desig de començar amb estructures simples a fi d'evitar el risc de burocratització, ja que el que es pretén és que, amb la finalitat de servir millor els ciutadans, la Institució estigui organitzada de forma àgil, flexible i eficaç i, a més, complint la voluntat del legislador, que sigui de fàcil accés per a tothom.

Aquesta voluntat d'evitar tot risc de burocratització explica la raó per què no s'ha contractat tot el personal previst, tant en el pressupost de 1984 com en el d'aquest any, a l'espera de saber quina és la quantitat i la qualitat de les queixes que arribaran normalment a la Institució a curt o a mitjà termini, i també fins que sabrem el resultat del procés d'informatització de l'oficina, que es concretarà dins dels mesos vinents.

Voldria subratllar que un dels criteris de la Institució quant a selecció de personal, va ser de designar aquells funcionaris de l'Administració que poguessin tornar a l'Administració d'origen en deixar de prestar servei al Síndic de Greuges. Aquest sistema, adoptat pel Defensor del Poble, i previst en totes les altres lleis autonòmiques reguladores de la Institució similar, hauria facilitat el nomenament de funcionaris especialitzats en àrees administratives determinades. Malauradament, la nostra Llei no preveu la situació de serveis especials per als funcionaris que siguin designats pel Síndic. Caldrà esperar que quan s'aprovi la Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, el problema resti resolt, si més no en part.

Igualment cal preveure que altres problemes derivats de la interpretació de l'article 33 de la Llei del Síndic, únic article dedicat a l'organització de l'oficina, puguin ésser resolts adequadament en un futur immediat. No creiem necessari parlar ara sobre el procediment de la presentació i tramitació d'una queixa, cosa que ja recull el nostre Informe, però sí que cal dir que, tot i que el nombre de queixes inadmeses és elevat, s'ha procurat interpretar amb flexibilitat els requisits formals establerts per la Llei per poder-les acceptar. Per exemple, no s'ha aplicat durant aquests primers mesos de funcionament de la Institució, la condició que estableix l'article 15 quan prescriu que «entre la producció del fet que és objecte de la queixa i la formulació escrita d'aquesta al Síndic, no pot transcórrer més d'un any». Aquesta condició, ho repeteixo, no s'ha aplicat fins ara, si bé esperem fer-ho a partir del primer de novembre. De manera que fins avui no ha estat rebutjada cap queixa per extemporània. També s'ha demanat sempre en els escrits poc clars i dubtosos la corresponent ampliació de dades per poder decidir sobre l'acceptació definitiva a tràmit. També he de dir que, encara que les decisions i resolucions del Síndic de Greuges no són objecte de recurs de cap mena, el Síndic ha acceptat queixes que anteriorment havien estat rebutjades si les posteriors alegacions o ampliacions de dades de l'interessat aportaven nous fonaments que justificuessin l'admissió definitiva a tràmit. Això explica per què el nombre de queixes inadmeses el 31 de desembre era de 263, mentre que el 28 de maig han baixat a 250, un cop qualificades la quasi totalitat de les de 1984.

Finalment, en cas d'inadmissió, hem explicat a l'interessat

els motius de l'arxiu de la queixa, procurant d'orientar l'interessat sobre les vies pertinents per resoldre el seu problema. La Institució del Síndic de Greuges ha començat a exercir durant aquests mesos les funcions que li han estat confiades. En primer lloc, la funció investigadora en relació amb les queixes presentades, i que han estat admeses a tràmit. Tanmateix, durant aquells primers mesos en què s'han dedicat molts esforços a les tasques d'organització, no es va iniciar cap expedient d'ofici, facultat que la Llei ofereix al Síndic, i de la qual sí que hem fet ús durant aquest any 1985. Cal destacar que fins ara l'Administració ha collaborat de forma positiva, responent a les peticions sol·licitades per la Institució, i fins i tot, en alguns casos, hi ha correspost abans d'esgotar-se el termini previst per la Llei.

En segon lloc, s'ha desenvolupat una funció de mediació entre l'Administració i l'administrat, i s'han proposat, en el marc de la legislació vigent, fórmules de conciliació o d'acord entre les parts afectades. La Institució ja ha tingut oportunitat d'intervenir com a instància conciliadora en alguns casos en què ha obtingut resultats positius. Podríem recordar, per exemple, el conflicte que des de fa anys enfrontava l'associació de pares d'alumnes d'una escola del districte vuitè de Barcelona i un col·lectiu de veïns d'una finca que se sentien afectats per un projecte de construcció d'una nova escola a la finca del costat. Si bé no es tractava pròpiament d'una queixa contra l'Administració, la Institució va instar a tenir diverses reunions que desenvocaren en la firma d'un acord entre les parts interessades en presència del Síndic de Greuges. Aquest acord ha facilitat la realització de les obres. En el mateix ordre de coses, cal recordar la mediació en el conflicte del col·legi de República Argentina de Barcelona.

En tercer lloc, s'ha procurat sempre, amb els mitjans amb què ara es compta, de complir la funció informadora i orientadora a tots els interessats que han acudit a la Institució. Aquesta funció la considerem bàsica, tenint present la greu manca d'informació que existeix en grans sectors de la població en relació amb l'Administració. Aquesta manca d'informació comença pel desconeixement de l'existència i les possibilitats d'intervenció del Síndic de Greuges a causa de la novetat de la Institució. Aquest problema de la manca d'informació dels ciutadans en relació amb l'abast, la naturalesa i les funcions i limitacions de la Institució, problema que també pateix el Defensor del Poble, és un aspecte que ens preocupa i també preocupa els membres de la Comissió del Síndic. Tal com deia un representant d'un Grup parlamentari de la Comissió, del desconeixement se'n deriva una infrutilització de la Institució per part de les persones que no en coneixen l'existència. D'altra banda, la funció del Síndic sofreix un cert trastorn degut a l'elevat nombre de queixes de caràcter privat que ens són enviades i que, després de l'estudi corresponent, han de ser rebutjades amb la corresponent comunicació a l'interessat sobre els motius de la no-admissió. Aquesta Institució també creu necessari —i això ho diu l'Informe— realitzar un esforç amb la collaboració de l'Administració per donar coneixement de l'existència i les possibilitats d'acudir al Síndic. Pel que fa a això, hem recollit el suggeriment del Diputat senyor Casares d'elaborar un opuscle divulgador, que ja tenim en projecte, el qual, amb l'ajut econòmic necessari, podria ser objecte d'una àmplia difusió pel país, i també el suggeriment del Diputat senyor

Pujol, que manifesta la necessitat de procurar tenir més presència en els mitjans de comunicació.

Finalment, durant l'any 1984, tenint en compte la situació de la tramitació de les queixes rebudes fins al 31 de desembre, aquesta Institució va considerar que encara no es tenien prou elements de judici per exercir la funció de proposar possibles modificacions en els criteris interpretatius en l'aplicació de les disposicions normatives. Tampoc no s'han fet recomanacions per introduir possibles modificacions als textos normatius. De tota manera, a mesura que avanci el procediment d'investigació i resolució de les queixes presentades, es pensa formular —si escau al llarg d'aquest any— els advertiments, les recomanacions i els suggeriments relatius als deures legals de les autoritats i el personal al servei de l'Administració pública en les seves relacions amb els ciutadans.

En la segona part de l'Informe es fa una anàlisi de les queixes rebudes fins al 31 de desembre. Com ja saben els senyors Diputats, el nombre de queixes presentades a la Institució d'ençà que fou creada va ser de 606. El nombre de les estudiades i qualificades en aquella data era molt alt, el 81%. I en restava solament en estudi un 19%, la major part de les quals corresponien a les queixes formulades durant les últimes setmanes de desembre. Cal destacar, en primer lloc, l'elevat nombre de queixes, 43%, que no han pogut ser admeses a tràmit perquè no complien els requisits legals. Moltes d'elles feien referència a qüestions o relacions privades, entre particulars, sense intervenció de l'Administració. D'altres havien estat presentades sense haver reclamat prèviament davant l'Administració afectada, o bé demanaven la revisió de sentències o resolucions fermes dictades pels tribunals. En aquest sentit, sempre hem indicat als interessats que no podem interferir en la important funció dels professionals en lliure exercici en els assumptes privats. També els informem que el Síndic no és una institució substitutòria dels organismes administratius, que han d'examinar prèviament les pretensions del ciutadà, que tampoc no pot intervenir quan la qüestió objecte de queixa queda sota el control del poder judicial, o ja ha estat jutjada pels tribunals. La nostra Institució és un mecanisme que augmenta la protecció de l'individu davant de l'Administració, i que complementa els mitjans de control tradicionals, però mai els substitueix. D'altra banda, moltes queixes han estat rebutjades quan, després d'estudiar-les a fons, s'ha comprovat que l'Administració havia actual correctament. El nombre de queixes estudiades i admeses el 31 de desembre era de 226, de les quals 126 havien estat admeses provisionalment en el sentit que hi faltava una ampliació de dades o documents a fi de poder-ne decidir definitivament l'admissió a tràmit. D'altra banda, 35 queixes estaven en tramitació, 39 havien quedat resoltes o estaven en fase de solució, després de la corresponent tramitació davant de l'organisme afectat, i 26 s'havien enviat a la Institució del Defensor del Poble.

Com a complement d'aquestes dades els interessarà saber que amb data 28 de maig la situació de les 606 queixes presentades l'any 1984 és la següent: n'han estat estudiades i qualificades 592, el 98%, i solament en resten en estudi 14, un 2%. El nombre d'inadmeses és de 250, un 41%, i el nombre d'admeses és de 342, un 57%, de les quals n'hi ha 156 de resoltes o en fase de resolució, 26% del total, 46% de les admeses.

Finalment, hi podem afegir que el nombre de queixes rebu-

des des del començament de l'any 1985 fins al dia 28 de maig és de 702, xifra que representa un augment en relació amb la mitjana de l'any anterior. Si ho comparem amb l'any 1984 es demostra que, a mesura que els ciutadans de Catalunya van tenint coneixement de l'existència de la Institució del Síndic de Greuges, augmenten les queixes que ens són presentades. Indubtablement, la proximitat de la nostra Institució, tant respecte a l'Administració afectada com respecte al ciutadà, afavoreix la relació directa i personal entre el peticionari i la Institució, i, per tant, permet aconseguir una actuació més ràpida i eficaç respecte a la qüestió i el problema que és objecte de la petició o queixa.

Com ja diem en el nostre informe, totes les queixes han estat classificades en funció de les matèries específiques a què es refereixen, diferenciant-les en set àrees d'estudi i tramitació.

S'inclou també un annex on es delimita quin és l'àmbit institucional de cada àrea. Cal recordar que en cada àrea s'inclouen, tant les queixes que fan referència a les actuacions de l'Administració autonòmica i local, sobre les quals el Síndic té competències de supervisió, com les queixes que fan referència a actuacions de l'Administració central o del poder judicial, si bé aquestes s'han de trametre a la Institució del Defensor del Poble, que és la que té competències per a decidir-ne l'admissió definitiva a tràmit.

En relació amb les queixes que afecten matèries que segons l'article 149 de la Constitució són competència exclusiva de l'Estat, hem de dir que si bé és cert que d'acord amb la Llei del Síndic, aquestes queixes es trameten al Defensor del Poble, també hem de recalcar que una cosa és la competència o incompetència per tramitar-les nosaltres, i una altra cosa és la possibilitat que la Institució pugui opinar i establir diàleg sobre matèries que, encara que siguin de la competència exclusiva de l'Estat, com és la de l'Administració de Justícia i la legislació penal i penitenciària, la legislació laboral i la de la Seguretat Social, són aspectes que afecten els ciutadans de Catalunya. Per tant, creiem que el Síndic, a més de tenir-ne coneixement, té una autoritat moral que li permet manifestar-se sobre aquelles qüestions o matèries relacionades amb els drets humans que, fruit de les peticions o queixes rebudes, puguin ser objecte de preocupació dins de la societat catalana al servei de la qual treballa la nostra Institució.

Referent a les relacions de la nostra Institució amb el Defensor del Poble, la nostra Llei estableix que el Síndic ha de cooperar amb el Defensor del Poble i coordinar-hi les pròpies funcions. La Llei parla de cooperació i coordinació, mai de subordinació o jerarquia. I, efectivament, volem manifestar que entre totes dues institucions hi ha un clima de total entesa i harmonia, tant pel que fa a les relacions personals, com de total i oberta cooperació i col·laboració en els aspectes tècnics, a fi d'aconseguir una coordinació de funcions i servir de la millor manera possible a tots els ciutadans.

Voldria aquí subratllar el nostre agraïment al Parlament de Catalunya pel gran encert en preparar, abans i tot de l'aprovació de la Llei del Síndic, una Proposició de Llei per regular les relacions entre la Institució del Defensor del Poble i les figures similars de les diferents Comunitats Autònomes.

Pensem que una vegada aprovada per les Corts Generals aquesta Llei, serà una via important per assolir una articulació adequada entre totes dues institucions, ja que, a part de dotar

el Síndic de Greuges d'una sèrie de prerrogatives i garanties per al millor compliment de les seves funcions, també desplegarà i concretarà la forma d'aplicació dels principis de coordinació i de col·laboració ja esmentats.

Molt ràpidament, voldria fer una síntesi sobre els principals problemes que s'han estudiat i tramitat en cada una de les set àrees que es detallen en l'Informe. En l'àrea de Presidència, s'han rebut 16 queixes, de les quals 11 han estat rebutjades i 5 han estat admeses. La major part es refereixen a assumptes generals, difícilment enquadrables en una àrea concreta, ja que moltes fan suggeriments i formulen opinions sobre aspectes generals de la situació política, social i econòmica del país. També s'han inclòs en aquesta àrea les sol·licituds d'interposició de recursos d'inconstitucionalitat contra la Llei Antiterrorista i la Llei d'Objecció de Consciència. Aquestes sol·licituds, individuals o col·lectives, van ser trameses al Defensor del Poble, d'acord amb el que estableix l'article 4 de la Llei.

En l'àrea de Governació i Administració local, en 173 queixes s'agrupen quasi el 30% del total, que fa referència, la major part, a l'Administració local. De les 60 queixes relacionades amb Governació, moltes no es van admetre perquè es va observar que no s'havia produït actuació irregular de l'Administració. Les admeses feien referència a problemes relacionats amb la funció pública, en aspectes concrets que afecten tant a ex-funcionaris com a funcionaris en servei actiu. També destaquem les queixes presentades per ciutadans particulars i també col·lectius de parets de família, que es troben afectats per l'actuació de determinats grups denominats «sectes», i queixes contra la Policia Nacional, relacionades amb les dificultats de l'ús de la llengua catalana en les comissaries.

De les 113 queixes incloses en l'àmbit de l'Administració local, moltes van ser inadmeses perquè es va observar que l'interessat no havia formulat prèviament cap reclamació davant l'Administració. Les queixes admeses revelen una diversitat de problemes que afecten la vida local en general, i les relacions Administració-administrat en particular. Cal destacar les relacionades amb l'aplicació de les ordenances municipals vigents, els increments d'impostos, arbitris i taxes municipals, l'existència de determinades indústries qualificades o qualificables de molestes, insalubres, nocives o perilloses, situades als nuclis urbans, disconformitats amb el plantejament urbanístic i la seva gestió, inseguretat ciutadana i el funcionament irregular de determinats serveis municipals.

Encara que el nombre de queixes agrupades en l'àrea d'ensenyament i cultura no és elevat, cal tenir en compte que molts casos representen interessos col·lectius perquè afecten centres escolars, públics o privats, i els peticionaris solen ser associacions de parets d'alumnes o grups de professors i alumnes. S'han formulat queixes sobre les mancances en les instal·lacions i en el manteniment de centres escolars, i sobre la necessitat de substituir els mòduls provisionals per unes instal·lacions adequades i definitives. En molts casos, s'ha hagut de demanar un informe tant a la Conselleria d'Ensenyament com a l'ajuntament on radica l'escola. També hi ha dues queixes sobre els continguts i la forma de desenvolupar-se de les pràctiques d'algunes especialitats de la formació professional i artística.

En l'àrea de Sanitat i Seguretat Social i de Treball s'han inclòs 162 queixes, que representen el 25% del total. En l'àmbit de Sanitat i Seguretat Social, moltes queixes fan referència

a prestacions econòmiques derivades de situacions d'invalidesa, i a les compatibilitats o incompatibilitats de pensions, denúncies plantejades per treballadors afiliats al règim especial d'autònoms, assistència mèdico-farmacèutica del treballador, i funcionament d'alguns ambulatoris de la Seguretat Social. En l'àmbit de Treball, es reflecteixen clarament alguns problemes que pateixen molts ciutadans que estan en atur i no troben feina.

L'àrea de Política Territorial i Obres Públiques, agrupa solament 38 queixes. En general, es refereixen a problemes que afecten col·lectius importants de ciutadans, com és ara l'existència d'abocadors incontrolats, urbanitzacions amb manca de serveis públics, polígons d'habitatges de protecció oficial amb mancances estructurals i de serveis, problemes de deficiències en la construcció d'habitatges, tant de promoció pública com privada, i diverses queixes contra les companyies subministradores de determinats serveis, com els d'aigua, electricitat i telèfon.

En l'àrea d'Economia i Finances, Agricultura, Ramaderia i Pesca, Comerç, Consum i Turisme, solament hem rebut 16 queixes, i cal dir que la major part corresponen a assumptes que són competència del Ministeri d'Economia i Finances, ja que alguns interessats plantegen problemes relacionats amb el sistema tributari i la seva aplicació per les delegacions d'hisenda a Catalunya. Aquestes queixes s'han enviat al Defensor del Poble.

Finalment, hem d'explicar que en l'àrea de Justícia s'han rebut 164 queixes, que representen el 27,5% del total. S'ha de subratllar que el 47% no van ser admeses, per tal com es tractava d'assumptes de caràcter preferentment privat, entre particulars, o de sol·licituds de revisió de sentències dels Tribunals de Justícia. La major part de les admeses es relacionen, bàsicament, amb els tres aspectes següents: dilacions o lentituds en la tramitació dels processos judicials, presons i reinserció social dels presos, i protecció i tutela de menors.

Hem de recordar que totes les relacions amb el funcionament de l'Administració de Justícia, i concretament les que denuncien lentituds i presumptes irregularitats en la tramitació dels procediments i en l'execució de sentències, s'han enviat al Defensor del Poble, ja que, segons la Llei del Síndic, nosaltres no podem supervisar l'Administració de Justícia.

En canvi, sí que hem estudiat les queixes relacionades amb el funcionament de les presons o establiments penitenciaris de Catalunya. Em permeto insistir en el que ja he dit en l'Informe, en el sentit que la situació penitenciària a Catalunya és molt greu, a causa del procés de concentració humana que es pateix en quasi tots els centres, fet degut a l'augment de la població reclusa, que no ha anat acompanyat d'una compensació adequada de mitjans humans i materials. Aquesta situació, que en l'Informe qualifico de crítica, és particularment greu a la presó Model de Barcelona, on actualment hi ha 1.790 presos, presó que fou prevista per a un màxim de 650 interns.

Referent a aquest problema, hem mantingut contacte periòdic amb la Conselleria de Justícia, així com amb el Defensor del Poble —qui comparteix les mateixes preocupacions—, a fi de fer gestions prop de l'Administració de l'Estat, per tal que s'accelerín el tràmits per a la construcció de nous centres penitenciaris, entre ells el que serà ubicat a la Roca del Vallès.

Com vostès ja saben, el tema de la Roca existeix des de fa

cinc anys, i la nostra Institució va intervenir degut a una petició presentada per l'Alcalde de la Roca el passat 22 de novembre. Fruit de diverses gestions es va aconseguir un acord entre els alcaldes de la Roca, Granollers, Cardedeu i Vilanova del Vallès, principals afectats pel projecte, els quals firmaren un document per enviar al Ministeri de Justícia, oferint una possible alternativa, que no va arribar a reeixir a causa dels problemes sorgits posteriorment en el mateix municipi de la Roca.

Per finalitzar aquesta síntesi, crec que cal fer les següents consideracions crítiques : a) que les queixes fan referència a la major part dels drets recollits en el Títol Primer de la Constitució, i totes elles, globalment, són un reflex del desig dels ciutadans de comptar amb una Administració que sigui cada cop més eficaç i adequada a les necessitats de la nostra societat.

b) Que de la distribució de les queixes en les set àrees respectives se'n segueix que l'àrea 2, de Governació i Administració local, l'àrea 4, de Sanitat i Seguretat Social —Treball, i l'àrea 7, de Justícia, engloben el 82% de la totalitat de les queixes, fet que demostra que aquests àmbits de l'Administració són els que més directament afecten els ciutadans, i on, pel nombre de queixes rebudes, es plantegen més problemes i, per tant, més insuficiències i irregularitats en les relacions entre els administrats i l'Administració.

c) Que és en l'àmbit dels drets de caràcter econòmic, social i cultural, on els ciutadans manifesten més mancances i insatisfaccions, augmentades per la situació econòmica que afecta, sobretot, les persones sense feina i sense dret a prestacions, bé perquè no han accedit a un primer lloc de treball, o bé perquè l'han perdut, i aquí és especialment difícil la situació dels que tenen més de 55 anys.

d) S'observa, en canvi, que els drets de caràcter civil i polític són bàsicament respectats, encara que cal insistir en la gran quantitat de queixes en relació amb el funcionament de l'Administració de Justícia, que denuncien dilacions excessives en la tramitació dels processos judicials, o en les execucions de les sentències dictades pels Tribunals de Justícia.

Existeix també una pràctica abusiva del silenci administratiu per part de l'Administració quan un ciutadà li reclama la revisió dels seus propis actes. S'ha d'insistir que aquesta pràctica, a més a més de dilatar indegudament la fi dels procediments, crea en els ciutadans la sensació d'inseguretat i desconfiança respecte a l'Administració. Davant aquesta pràctica, la Institució procurarà que l'Administració vagi corregint aquest vici perquè el ciutadà no s'ha de quedar mai sense una resposta expressa.

Senyores i senyors Diputats : amb aquest acte de presentació del primer Informe davant el Ple del Parlament, acaba una primera fase molt important en l'endegament de la Institució, una primera etapa de la qual les vostres Senyories han de fer la valoració. Nosaltres ens sentim molt esperançats davant el futur perquè sabem que comptem amb l'estímul que sempre ens ha donat aquesta Cambra. També per la confiança dipositada en la Institució pels milers de ciutadans que han acudit a nosaltres i per la valuosa col·laboració dels departaments, entitats i dependències administratives amb els quals ens hem relacionat.

Creiem que ens podem sentir satisfets de la tasca acomplerta fins ara, però no per això deixem de reconèixer que queda molt de camí per recórrer i són moltes les dificultats que co-

mporta estructurar una nova institució.

Per acabar, solament hem de manifestar que la nostra Institució, amb la seva autoritat moral, vol ser un instrument de diàleg dins la societat catalana. Diàleg amb els ciutadans que acudeixen a nosaltres per presentar les seves queixes o previsions. Diàleg amb els diferents organismes de l'Administració, per servir millor els ciutadans. Diàleg amb el Defensor del Poble, amb el qual cooperem i coordinem les nostres funcions. I, sobretot, diàleg amb el Parlament, en nom del qual exercim la missió de defensar els drets humans. En definitiva, volem fer de pont entre els ciutadans i els poders públics en la tasca de defensar, juntament amb els altres mitjans de control ja existents, i complementant-los, els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans de Catalunya i, d'aquesta manera, aconseguir que els valors superiors que propugna la Constitució i als quals fa referència l'article vuitè de l'Estatut d'Autonomia, com és ara la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme, puguin ser reals i efectius en el nostre país.

I és amb l'esperança de contribuir a aquesta honrosa missió que avui hem presentat aquest primer informe ordinari corresponent a l'any 1984.

Molt agraït per la vostra atenció.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Honorable senyor Frederic Rahola, Síndic de Greuges, aquesta Presidència us agraeix l'Informe que acabeu de referir en compliment de l'article 30 de la Llei del Síndic de Greuges —moltes gràcies— i us invita a abandonar aquesta Sala de Sessions.

(L'H. Sr. Síndic de Greuges s'absenta del Saló de Sessions.)

Reprenem, per tant, la sessió, i tal com ha indicat, en relació amb la norma supletòria, aquesta Presidència invita els Grups parlamentaris a posicionar-se en torn de l'informe que acaba de referir el Síndic de Greuges.

De menor a major, té la paraula, en representació del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Gràcies, Honorable President. Senyores i senyors Diputats, avui fa exactament quinze mesos que el Parlament, aquest Parlament, va aprovar la Llei del Síndic de Greuges, després d'un treball preparatori i meritori de la Comissió, que va tenir la virtut de portar la Proposició al plenari sense cap esmena, i amb un sol vot particular que, si no ho recordo malament, va ser retirat en els inicis de la sessió.

Els diversos Grups parlamentaris, amb més o menys entusiasme, amb més o menys vehemència, varen manifestar llur satisfacció pel compliment del que disposa l'article 35 del nostre Estatut. I alguns, fins i tot, sentírem una punta d'emoció quan el representant d'Esquerra Republicana ens va recordar els orígens històrics del Síndic de Greuges. Aquest Síndic de Greuges, que va desenvolupar les seves funcions del segle XIII al segle XVIII, és a dir, un període durant el qual la sobirania catalana no era una simple aspiració. Aleshores, els greuges —les queixes— es convertien en capítols de Cort contra la corona, contra els barons i contra aquells funcionaris que tenien la temptació d'explotar o d'humiliar els humils.

Han passat quinze mesos des d'aquell dia i la nostra missió, avui, no és de recordar la història, sinó de fer un balanç basat en l'informe que ens ha presentat el Molt Honorable Síndic de Greuges; informe que, com ja s'ha dit, abasta únicament els darrers mesos del 84, perquè vostès recorden que el Síndic va

ser nomenat el mes de juliol, el seu Adjunt va ser nomenat el mes d'octubre i àdhuc la instal·lació material de la Sindicatura de Greuges no es va consolidar fins a final de l'any 1984 en els locals de la Diagonal.

Naturalment, no vaig a fer una glossa de l'Informe completíssim que ha fet l'Honorable Síndic, Informe que podria encara completar-se amb la lectura del *Butlletí* número 51, del Parlament, que dóna detall complet de l'informe del Síndic.

Se'ns han facilitat les dades necessàries per a la nostra informació. Estem en possessió d'un inventari exhaustiu que ens explica que es varen presentar més de nou-cents escrits que generaren més de sis-centes veritables queixes. Sabem —sense sorpresa— quins són els àmbits més conflictius que se situen, com era d'esperar, en Governació i Administració local, Sanitat i Seguretat Social, Justícia, i Treball.

També ens hem assabentat, amb satisfacció, que d'agost a desembre del 84, alhora que creixia el nombre de queixes presentades al nostre Síndic, disminuïa paral·lelament al nombre de queixes presentades al Defensor del Pueblo, la qual cosa ens ve a demostrar que la ciutadania catalana, progressivament, és més conscient de les possibilitats de la nostra Magistratura.

I també ens hem assabentat, amb interès però sense cap satisfacció, que, dels escrits presentats, el 48% han estat fets en català i el 52% en llengua castellana.

Evidentment, la posada en funcionament d'una nova institució, comporta la necessitat de vèncer una colla d'obstacles; obstacles de tipus pressupostari, obstacles de selecció del personal, obstacles de limitació de competències, i obstacles de relació amb altres organismes similars.

Gràcies al Parlament, la situació pressupostària de la nova Institució està normalitzada, la qual cosa no vol dir que nosaltres considerem que les dotacions actuals siguin suficients perquè la Sindicatura de Greuges pugui portar a terme la tasca que s'espera d'ella. Però, malauradament per a aquest punt, com en tants altres de la nostra autonomia, ens trobem amb el drama permanent de la distorsió entre la magnitud de les nostres ambicions i la migradesa de mitjans per satisfer-les. I nosaltres creiem que seria bo que, quan es discuteixin els pressupostos del 86, tinguem en compte les necessitats d'una magistratura que tots plegats hem d'esforçar-nos a valorar convenientment.

Pel que fa al capítol del personal, el nostre Grup està totalment d'acord amb el plantejament fet pel Síndic de Greuges. Pensem que, tractant-se d'un equip que ha d'actuar amb una gran homogeneïtat i coherència, és absolutament indispensable que les persones que envoltin —els col·laboradors que envoltin— el Síndic han de ser persones mereixedores de la seva total confiança.

És a dir, que la designació que s'ha fet, l'aprovem, sobretot, tenint en compte que hi ha precedents en altres Comunitats Autònomes, com és Aragó, com és Canàries, com és el País Valencià, com és Euskadi, que han adoptat un sistema molt similar al nostre, la qual cosa no vol dir que sigui un sistema definitivament desitjable, perquè és evident que la Llei del Síndic té un buit en el sentit que no preveu suficientment aquest problema del personal. Creiem que és una mancança que cal omplir, i possiblement —i possiblement— la nostra normativa sobre la funció pública tindrà l'ocasió d'omplir aquesta llacuna

evident que existeix en la nostra legislació.

Les relacions amb el Defensor del Pueblo, amb el Defensor del Poble, estan definides per l'article 4 de la Llei. Aquest article 4 de la Llei diu, entre altres coses, que el Síndic ha de cooperar amb el Defensor del Pueblo i coordinar-hi les pròpies funcions. Ja hem sentit l'informe de l'Honorable Síndic, del qual es desprèn que, efectivament, hi ha hagut cooperació, hi ha hagut coordinació, i no solament en l'aspecte purament formal de les relacions, sinó àdhuc en el capítol de les relacions humanes. Ens en felicitem sincerament, i desitgem que aquesta cooperació continuï, malgrat alguna fricció que pugui sorgir en el curs de l'exercici d'ambdues magistratures, com va ser el cas, recentment, amb ocasió de la presentació de recursos contra la Llei anomenada «Antiterrorista».

Contràriament a l'opinió manifestada per algun sector polític, el nostre Grup pensa que el Síndic de Greuges té, no solament el dret, sinó el deure de defensar els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans de Catalunya, entre altres coses, perquè aquesta és la missió fonamental que li assigna l'article 1 de la Llei que defineix les seves funcions. Evidentment, una cosa és cooperació i coordinació, que ens ve establerta per la Llei, i una altra cosa molt diferent seria subordinació o supeditació, cosa que nosaltres consideràvem totalment inacceptable.

Podríem incloure moltes altres coses en aquest posicionament, però el temps s'escola i hem de limitar els temes. S'ha admès —i probablement sigui veritat— que la figura del Síndic i les seves funcions no són prou conegudes per la nostra opinió pública. Ho deia fa uns moments l'Honorable Síndic, i creiem que tenia raó. Hi ha uns nivells de desinformació o d'informacions inexactes —nivells elevats—, i tots hi sortiríem guanyant si els ciutadans aconseguissin una millor informació sobre les atribucions del Síndic, sobre les seves possibilitats i sobre les seves impossibilitats, que de tot hi ha. Nosaltres creiem, a més, que caldria evitar que aquesta Institució, que vàrem crear il·lusionadament, es convertís progressivament en un simple registre de reclamacions. Convé que aquesta alta magistratura sigui un xic la consciència del país, com si fos el testimoni objectiu del que funciona i del que no funciona a casa nostra, com un tutor moral que ajudi el conjunt de la societat catalana a corregir els seus propis defectes.

Per assolir això no n'hi ha prou amb les informacions que el Síndic ens dóna al Parlament, i no n'hi ha prou tampoc amb la publicació d'algun opuscle, que serà benvingut, evidentment, ni amb alguna aparició esporàdica als mitjans de comunicació social.

Avui dia els responsables de les institucions tenen un accés relativament fàcil a aquest òrgan suprem de divulgació que és la televisió. Perquè, preguntem nosaltres: ara que tenim una televisió catalana, televisió teòricament al servei del país, no podríem dedicar algun espai amb una certa freqüència als contactes de la Institució directament amb l'opinió pública catalana, contactes que oferirien la possibilitat de comentar directament amb una gran quantitat de persones que miren les emissions i es podrien oferir comentaris sobre les queixes, es podrien oferir informacions, consells i es podrien situar casos rellevants d'exemplaritat? Tan difícil seria entre fulletó, més o menys americanitzat, i entre concurs, més o menys comercialitzat, introduir algun espai que donés a aquesta alta magistratura la pos-

sibilitat d'encarar-se directament amb l'opinió pública catalana?

Nosaltres creiem que és un esforç que valdria la pena de considerar.

I vaig a acabar, senyores i senyors Diputats, perquè —repeteix— l'Informe de l'Honorable Síndic és prou rellevant i prou complet perquè calgui insistir en tal o tal punt de la seva exposició.

Però no voldríem acabar sense adreçar les nostres sinceres felicitacions al Síndic i als seus col·laboradors. En circumstàncies difícils i complicades, compensant amb escreixos de dedicació i amb esforç personal les mancances i les dificultats del rodatge, nosaltres creiem que el Síndic de Greuges ha entrat amb petjada ferma en el conjunt de les nostres institucions.

Tal com formulava l'esperança fa uns moments l'Honorable Síndic, nosaltres també creiem que el que s'ha fet fins ara és ja una promesa del que es pot fer d'ara endavant.

Creiem en un desplegament satisfactori d'aquesta Institució, sabem que hi ha valors morals que la presideixen i estem segurs que en el pròxim Informe que ens serà presentat en aquest hemicicle podrem fer ja un balanç victoriós, definitivament victoriós, de la labor de l'Honorable Síndic de Greuges.

Aquest és, en tot cas, i molt sincerament, el desig que formula el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. En representació del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, dir d'entrada que el debat que avui tenim en aquesta Cambra és ja en si mateix un motiu de satisfacció que ens ha de permetre felicitar el Síndic i felicitar-nos tots nosaltres pel fet que una institució important al servei del nostre poble s'ha posat en marxa. S'ha posat en marxa no sense dificultats, però ens rendeix avui el primer informe corresponent al primer període anual de la seva actuació i aquest és un fet que posa en evidència que el Síndic de Greuges comença a caminar i això és bo per al poble de Catalunya.

És des d'aquesta perspectiva, des del fet que l'Informe contempla només tres mesos d'activitat i des del coneixement de les dificultats que la posada en marxa d'un organisme com aquest comporta que fem la nostra intervenció, que si bé ho serà en aquest marc de satisfacció no pot deixar de tenir certs elements de preocupació, no tant cap al Síndic i al seu equip com sobre aspectes que envolten aquella arrencada, i no tant per criticar una institució ni el seu treball, com per intentar enfortir-la i millorar la seva activitat.

En aquest ordre de coses haurem de convenir que la figura del Síndic de Greuges és una figura poc arrelada culturalment i institucionalment parlant a Catalunya encara, i que cal fer tots els esforços que estiguin al nostre abast per fer que arrel·li, que sigui un instrument viu i sentit pels nostres conciutadans, fort en si mateix com a garantia de la seva independència de criteri i actiu en la defensa dels drets i les llibertats de les persones en el camí de la superació del desequilibri social i incorruptible davant l'Administració, a la qual ha de fiscalitzar i controlar.

Aquesta preocupació per fer de la figura del Síndic de

Greuges una figura estimada pels ciutadans, temuda per l'Administració, respectada per tothom ens porta a preguntar-nos què cal fer, més enllà d'allò que ja estem fent i que recull l'Informe, per tal de garantir aquell arrelament del qual parlàvem abans. Des del nostre criteri, cal que la Institució sigui, en primer lloc, un instrument útil als ciutadans; això vol dir que s'han de rebutjar el mínim nombre possible de queixes, que quan es rebutgen per no ser el tema competència del Síndic s'expliqui amb claredat el motiu i s'orienti el ciutadà on ha d'acudir per resoldre el problema que l'angoixa; això vol dir també la màxima flexibilitat en la interpretació de la Llei en allò que fa referència als temes i moments processals que puguin ser la base del rebuig. Que no es poden admetre queixes anònimes? D'acord, però quan el tema s'ho mereix, sí que cal que el Síndic iniciï actuacions d'ofici sobre la base del contingut d'aquella queixa. Que no es poden admetre queixes quan ha passat més d'un any entre el fet que la ocasiona i la presentació d'aquesta? D'acord, però cal actuar també d'ofici quan el tema sigui prou important, col·lectivament o individualment parlant, com per tirar endavant aquella actuació com ens consta que el Síndic ja ha fet en algunes ocasions.

La figura del Síndic només arrelarà a casa nostra si resol els problemes que li són plantejats o si dóna vies per resoldre'ls quan no entrin dins el camp de les seves competències.

En segon lloc, cal actuar molt més d'ofici que no pas el que s'ha fet fins ara. Nombrosos problemes del nostre poble que apareixen diàriament en els mitjans de comunicació, en les mateixes pàgines del *Butlletí* del nostre Parlament, preguntes, mocions, interpellacions, proposicions no de llei, etcètera, o en el mateix teixit social de casa nostra han de ser recollits pel Síndic i plantejats on corresponguin. I això fins avui no s'ha fet.

Volem creure, i així ho entenem, que això és així pel mateix problema d'instal·lació del Síndic, de manca d'estructuració de la Institució, de posada en marxa d'aquesta i del poc temps que porta funcionant, però, en qualsevol cas, volem cridar l'atenció sobre aquest aspecte de cara a futurs debats com el d'avui i de cara sobretot que els ciutadans vegin en el Síndic una figura que està al seu costat, que vetlla perquè no siguin trepitjats drets ni llibertats a casa nostra i que actua en defensa d'aquestes encara que ningú no li demani de manera explícita.

El Síndic no pot limitar-se a actuar per l'impuls a tercers, ha d'actuar quan, d'acord amb la seva independència de criteri, estatitzi el dret de la llibertat d'algun ciutadà o col·lectiu de ciutadans, quan cregui que s'està vulnerant algun dret o llibertat sense esperar aquell impuls a tercers. Fent-ho així també contribuirà ell mateix a l'arrelament d'aquesta figura en el nostre cos cultural, en la nostra història del futur.

Dit això com a preocupació global del nostre Grup parlamentari, voldria assenyalar alguns aspectes concrets en relació amb l'Informe a debat. Primer, el seu contingut excessivament descriptiu en relació amb les queixes rebudes i la manca de perspectiva en situar els motius concrets d'aquelles queixes. Al nostre Grup li hagués agradat llegir quines actituds han estat motiu de rectificació per part de l'Administració autonòmica o local com a conseqüència de queixes manipulades a través del Síndic, quins plantejaments d'aquelles administracions s'han modificat com a conseqüència de l'actuació d'aquest, no tant des d'una perspectiva estadística —com fa l'Informe—, necessària però no suficient, com des de la contemplació dels

continguts d'aquelles queixes i el ressò i conseqüències que la tramitació d'aquelles ha comportat.

Segon, les referències que fa l'Informe a la pràctica del silenci administratiu per part de l'Administració, coincidim plenament amb les paraules que al tema es dediquen en el text a debat, aspecte aquest —anava a dir— de què han de prendre bona nota els Consellers presents, en tot cas, els Consellers absents en aquesta sala, com a pràctica que l'Informe del Síndic de Greuges ens invita a desterrar de la nostra praxi administrativa i de govern. Si una recomanació concreta fa l'Informe, i a nosaltres ens hauria agradat trobar-ne moltes més, en la línia que jo abans apuntava, és aquesta : que cal fer tot allò que estigui al nostre abast per desterrar la pràctica del silenci administratiu de la nostra activitat quotidiana. El ciutadà vol resposta a les seves preocupacions, queixes o denúncies, i aquella pràctica, bé que contemplada en el nostre ordenament legal, no ajuda a dignificar les nostres institucions d'autogovern i així, encertadament, el Síndic ens ho adverteix.

Tercer, les relacions amb el Defensor del Poble, tema en el qual coincidim plenament amb el contingut de l'Informe i en el qual volem assenyalar, segurament en desacord amb altres Grups parlamentaris d'aquesta Cambra, que al PSUC li va plaure l'opinió del Síndic de Greuges en relació amb la proposta feta al Defensor del Poble de presentar recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei Antiterrorista, opinió no recollida dissortadament per aquell, però la qual va fer justícia a aquest Parlament amb la decisió de presentar aquell recurs. Una opinió del Síndic que no pugui vehicular ell mateix i no sigui compartida per qui sí que pot fer-ho, com en aquest cas el Defensor del Poble, pot semblar que desmereix la figura del Síndic, però quan el poble de Catalunya, representat en aquesta Cambra, li dona suport contribueix a dignificar aquella opinió i, més enllà, a enfortir la mateixa figura del Síndic.

Per acabar dic que al nostre Grup parlamentari li preocupa el funcionament de la mateixa Comissió del Síndic de Greuges d'aquesta Cambra. Entenem que la vessant que va caracteritzar aquesta Comissió en la passada legislatura de defensa dels drets humans s'ha perdut en l'actual. En aquest ordre de coses volem manifestar que, al nostre parer, la Comissió no pot limitar-se a ser un receptor amatent de les explicacions del Síndic cada quatre o cinc mesos, sinó que hauria d'estendre el ventall de les seves preocupacions cap a una activitat pròpia de defensa dels drets humans, tant a casa nostra com dins l'Estat, com en el terreny institucional.

Si Catalunya ha de seguir essent, com ha estat sempre, una pionera en la defensa de les llibertats no pot restar impassible davant fets que trepitgen aquelles llibertats, es produeixin aquí o fora, i, en aquest sentit, creiem que la Comissió ha baixat la guàrdia en relació amb la tasca feta a l'anterior legislatura.

És clar que avui tenim una composició del Parlament i abans en teníem una altra un xic diferent, però això no pot ser excusa perquè des de la presidència de la Comissió s'esmercin els esforços que siguin necessaris per tal que el Parlament recuperi el tremp i la vitalitat en la defensa d'aquells drets humans i d'aquelles llibertats.

El Síndic de Greuges, senyores i senyors Diputats, arrelarà més a Catalunya com més arrelats estiguin al nostre poble els desitjos de pau, de llibertat, de respecte pels drets de l'home. L'activitat pedagògica del Parlament s'ha de correspondre amb

aquests desitjos i ha de ser fonament bàsic de la nostra cultura. A aquesta tasca ens convida, entenem nosaltres, l'Informe del Síndic i a nosaltres ens pertoca donar-hi la resposta adequada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. En representació del Grup parlamentari de Coalició Popular, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Emili Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'Informe que, d'acord amb allò establert per la Llei, sotmet a la Cambra el Síndic de Greuges, com en ell es manifesta, respon a una primera etapa de la Institució, la dels seus primers mesos de funcionament. Solament ja per aquest fet la Cambra —com han ressaltat els que m'han precedit en l'ús de la paraula en la sessió d'avui— ja es pot felicitar, crec que es pot felicitar Catalunya per l'existència de la Institució.

En la segona part de l'Informe es dona compte de les queixes rebudes i es fa una anàlisi d'aquestes que és prou esclaridor de quina ha estat l'acollida que aquesta Institució ha tingut a Catalunya. No és cap sorpresa que la seva novetat hagi portat que la meitat de les queixes presentades no poguessin ésser admeses per estar fora del marc de competències del Síndic, fet que demostra un desconeixement generalitzat de quines són les seves facultats.

Aquest fet justifica plenament que en la primera part de l'Informe es faci esment d'aquestes competències i facultats i, tractant-se com es tracta del primer Informe que es rendeix a la Cambra, es doni compte també de l'organització que ha donat a la Sindicatura de la divisió i racionalització del treball i de la manera de dur a terme la seva important tasca. Hem de dir que ens sembla adequat.

Com es remarca a l'Informe, va ésser Suècia, amb la Institució de l'*ombudsman*, el primer país que va instituir un comissionat del Parlament, la missió del qual és la protecció dels drets i llibertats del ciutadà davant de l'Administració. I també a Suècia varen passar aquesta mateixa experiència, i certament, en alguna manera, encara l'estan passant, com ens manifestava el mateix *ombudsman* quan vàrem visitar la seva seu a Estocolm.

Ha estat l'actual Constitució la que el va introduir a Espanya, anomenant-lo Defensor del Poble, i ja són diversos els Estatuts d'Autonomia que l'han introduït en les seves respectives Comunitats Autònomes. Certament, en el temps de rodatge d'aquesta Institució, no s'ha explicat prou bé quines són les seves competències i quines les seves facultats. És més, moltes vegades els mitjans de comunicació social s'han fet ressò de denúncies presentades al Defensor del Poble que defugen de les seves facultats, però que creen notícia pel fet que se li hagués fet arribar la queixa, contribuint així, de manera certament involuntària, a crear un clima sobre el fet que es tracta del defensor de tot i davant de tots.

El nom que li va donar la Constitució, si és ampullós, no em sembla el més adequat i que facilita el coneixement puntual de la Institució. El nom de Defensor fa pensar en un ventall de possibilitats que estan fora del que és la missió del Síndic de Greuges. Crec que va ser un encert dels redactors de l'Estatut de Catalunya el nom de Síndic de Greuges, ja que el concepte de «greuge» és bàsic i comprèn perfectament les seves competències, encaminades a corregir els greuges que l'Administra-

ció pugui produir al ciutadà en el que faci referència als drets fonamentals i llibertats públiques definits en el Títol Primer de la Constitució.

Creiem, per tant, que l'Informe que el Síndic, amb tota raó, demana que es faci serà molt més comprensible..., la informació que demana el Síndic que es faci serà molt més comprensible per al ciutadà, gràcies a l'encert del nom de Síndic de Greuges.

Si dèiem que no era una sorpresa que la meitat de les queixes no s'haguessin pogut admetre a tràmit, i que en bona part sigui a causa de desconeixement de la Institució, del contingut de l'Informe deduïm : que no han estat totalment negatives i que solament han significat una càrrega de treball addicional per al Síndic i els seus col·laboradors. Bona part d'aquestes queixes han servit per posar de manifest l'existència de problemes reals dels ciutadans, no resolts per l'Administració o per la mateixa legislació. Han posat de manifest llacunes legals, que queda palès que han de ser cobertes. La funció de promoure modificacions dels criteris utilitzats per l'Administració, per a la producció dels actes i resolucions administratives, i també la de suggerir canvis en normes vigents previst a l'article 28 de la Llei, es veu enriquida en les seves possibilitats pel coneixement d'aquestes situacions reals, encara que quedin fora de l'abast de les competències del Síndic.

Al llarg de l'informe es detallen nombrosos exemples, com quan es posen de manifest els problemes originats per l'actuació de determinats grups denominats «sectes» o portant el Síndic a deduir conclusions del comportament i manifestacions dels qui presenten queixes, com és el cas, quan afirma : «Sovint les prestacions per invalidesa es converteixen en una perllongació de les prestacions d'atur.» Sí que voldria remarcar, perquè és un fet molt important per al ciutadà, la referència que el senyor Síndic fa al silenci administratiu, i ho faig llegint les seves pròpies paraules. Diu el Síndic : «Finalment, cal subratllar que a conseqüència de l'estudi de les queixes presentades a aquesta Institució, s'ha observat en molts casos l'existència d'una utilització abusiva del silenci administratiu per part de l'Administració, quan se li reclama la revisió dels seus propis actes.» Crec, per tant, que és important tenir en compte això.

De l'actuació del Síndic envers a acceptar o no acceptar queixes —com ens deia abans en la seva exposició aquí aquesta mateixa tarda—, el fet d'haver donat aquest termini de gràcia de no haver-se limitar a acceptar aquelles que vinguessin d'actes produïts dintre de l'any, crec que era quasi una situació obligada en un primer moment de posar en rotatge la Institució, perquè hi ha greuges que són importants i que és important donar curs al ciutadà al moment que se li obre, en posar a la seva disposició aquesta Institució, era important poder-los donar curs i poder-les atendre. Per tant, felicitem el Síndic per aquest criteri, encara que comprenem que en endavant hagi d'arribar un moment que s'atengui a la legislació, però la seva actitud fins avui crec que és remarcable i és molt d'agraciar.

Per últim, voldria remarcar la queixa que, en aquest cas, és el mateix Síndic de Greuges qui la planteja al Parlament. Em refereixo a la inexistència d'una norma que reguli la situació d'excedència especial per als funcionaris de carrera adscrits a aquesta Institució. Senyores i senyors Diputats, el Síndic té raó. Crec que tots hi estarem d'acord, que és una necessitat i

que es pot resoldre en el si de la Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat. Cal que aquest Parlament ho tingui en compte. Del conjunt de l'Informe ha de dir aquest Diputat, en nom del Grup parlamentari que representa, que està ben estructurat i és suficientment clar i complet, tenint en compte el breu temps d'existència de la Institució i que es tracta del primer informe que es rendeix a la Cambra corresponent a un període molt inferior al previst per la Llei.

El nombre de queixes qualificades definitivament, acceptem que no és solament satisfactori, sinó que és alt; no així el de les que s'han resolt, si bé no voldríem donar a aquesta afirmació un to de crítica, perquè hem de tenir en compte el poc temps de vigència efectiu de la Institució i també conèixer que l'inici de qualsevol tasca és sempre difícil, i més quan és nova i tan complexa com la que examinem.

Sí que voldria remarcar —i també en to amable i més en sentit de prec que de crítica— que hem trobat a faltar a l'Informe un capítol de propostes, de normatives i suggeriments a l'Administració, malgrat que al llarg de l'Informe s'hagin posat de manifest diversos fets i circumstàncies que podrien prendre's com el seu equivalent, però no tenen la força que tindria un capítol que les concretés. Ens agradaria que en propers informes hi fossin presents per fer real el prec final que fa el senyor Síndic quan es dirigeix als poders públics perquè reflexionin sobre la necessitat d'esforçar-se cada vegada més per aconseguir que sigui efectiu el dret que té tota persona a participar dels beneficis de la vida en societat.

I, per últim, voldria fer una reflexió i un suggeriment a la Cambra. El Defensor del Poble té, entre les seves facultats, poder presentar recurs d'inconstitucionalitat, i recurs d'empara. Comprenem que potser no fóra adequat que tingués una facultat idèntica al Síndic de Greuges, però crec que és una manca de la Llei del Síndic de Greuges el fet que en certa manera no hi hagi un camí a l'abast del Síndic per poder-hi arribar, per poder excitar l'actuació del Parlament, i crec que aquest camí podria ser donar al Síndic la facultat de demanar dictàmens al Consell Consultiu, sempre que apreciï una circumstància d'aquesta naturalesa. És aquest un suggeriment que deixo a la consideració de les senyores i els senyors Diputats i que crec que en un futur podrien pensar-s'hi i que podria ser molt efectiva i podria donar al Síndic unes possibilitats que avui no té.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. En representació del Grup parlamentari del Partit Socialista de Catalunya, té la paraula el senyor Casares.

El Sr. CASARES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup Socialista per prendre part en aquesta sessió, encertadament qualificada d'històrica pel senyor President, llàstima, però, que no sigui considerat així pels Consellers del Govern de Catalunya, que, llevat d'una sola excepció, es troben absents d'aquest hemicicle. Dir que en aquesta sessió, i en atenció a les normes que la regeixen, ens correspon marcar la nostra posició en relació amb l'Informe del Síndic de Greuges. És doncs, en certa manera, una repetició de la sessió que vàrem tenir a la Comissió del Síndic de Greuges i en què, junt ja amb les preguntes i aclariments que vàrem demanar, fixàvem, en línies generals, la nostra posició, una posició que no ha variat d'aleshores ençà i que l'hem de reflectir tenint en

compte, en primer lloc : que ens estem referint a un informe d'escassament tres mesos de feina del Síndic de Greuges i que coincideix amb el començament, amb el desenvolupament inicial d'aquesta feina. Per tant, la nostra valoració s'ha de moure entre el sentit del realisme i el sentit de la indulgència. És una valoració, en conseqüència, provisional però que no impedeix, gens ni mica, que puguem assentar algunes conclusions. En primer lloc, cal fer una reflexió bàsica sobre el funcionament, l'existència mateixa de la Institució del Síndic de Greuges, com a conseqüència d'aquell temps curt de funcionament. Des d'aquest punt de vista em penso que el nostre Grup, junt amb tots els altres, es confirma en la idea que calia posar en marxa aquesta Institució, que aquesta Institució és encertada i és convenient i que, per tant, cal esforçar-se a donar-li tot el suport. No en va, s'ha posat en relleu pel mateix Síndic de Greuges que aquells qui més acudeixen amb queixes a la Institució són les persones més desvalgudes de la nostra societat. Per tant, en aquesta missió de procurar la realització dels valors fonamentals establerts a la nostra Constitució, promoure la igualtat, el Síndic de Greuges pot fer-hi molt. Per tant, la Institució ha de seguir endavant i amb tot el nostre suport. Què podem extreure com a mancances o dèficits de la Institució pròpiament dita —no em refereixo ara al seu exercici per l'actual titular. Del seu Informe es dedueix que hi ha uns dèficits que en podríem dir instrumentals; en aquest sentit, el que més destaca és que el Síndic de Greuges troba a faltar determinada normativa legal que dificulta el seu funcionament. Ell ens diu, per exemple, de l'enorme importància de poder nomenar col·laboradors de la Institució del Síndic de Greuges, a personal procedent de l'Administració pública de tal manera que aquests quedin en situació d'excedència forçosa. Això facilitaria aquesta contractació i això és una de les coses que no ho estan establertes com no estan a la nostra Llei del Síndic de Greuges; ho haurà de resoldre, d'alguna manera, la Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Hi destaca després un altre punt important, que és la capacitat de definició de l'Estatut del seu personal. L'article 33 de la Llei del Parlament tampoc resol aquest problema i, evidentment, caldrà enfrontar-s'hi. Com el Síndic de Greuges contracta o ha contractat el personal? Jo no voldria amagar aquí que el nostre Grup sent una certa preocupació per aquest problema. Les contractacions s'han fet directament des del Síndic de Greuges, essent així que no hi ha cap dubte que el Síndic de Greuges no és una persona jurídica, és un òrgan emanat d'aquest Parlament, i, per tant, cal prestar atenció a totes aquestes contractacions que s'han fet, s'assenten sobre un terreny de gran fragilitat jurídica. I això, senyores i senyors Diputats hauríem d'ajudar, entre tots, a resoldre-ho.

Finalment, en aquest capítol de mancances des del punt de vista de la normativa legal, hi ha el problema de les facultats que han d'adornar el Síndic de Greuges i de les garanties necessàries per al desenvolupament de la seva acció i, en aquest sentit, podem tenir i mirar amb optimisme el resultat que derivarà de l'aprovació, per a les lleis generals, de la llei sortida amb proposta d'aquest Parlament, i seguida després per altres dues, que, segons notícies que tenim, no tindrà dificultats importants, les esmenes són purament accidentals, i això serà un important instrument d'ajuda.

Quina valoració podem fer de la feina feta pel Síndic de

Greuges i d'aquelles correccions i noves iniciatives que serien necessàries? Ja he dit abans que ens hem de moure entre el realisme i la indulgència.

Nosaltres, en aquests termes, no podem fer més que valorar positivament la feina que s'ha fet i detectar aquelles dificultats pròpies de la iniciació d'una tasca d'aquesta naturalesa. El mateix Síndic ha volgut recollir, i jo, des d'aquí, vull mostrar la nostra gratitud, una iniciativa de cara a la divulgació de la figura del Síndic de Greuges, de la Institució. Això portaria dos beneficis complementaris. Per un costat, el ciutadà en general aprendria que no tot el que són per a ell problemes és matèria pròpia del Síndic de Greuges, i, alternativament, molts que realment tenen problemes que sí que es poden adreçar al Síndic de Greuges, sabrien que hi ha una Institució capaç d'acollir-la. No seria, doncs, en va, esmerçar un esforç divulgador en el sentit que s'ha proposat, fins i tot des d'aquesta tribuna, molt encertadament, per algun dels qui m'han precedit en l'ús de la paraula, justament utilitzant mitjans de comunicació tan importants com la mateixa televisió.

Ens hauríem ara de referir, però, a un punt que en canvi hem de valorar, coincidint amb altres intervencions, negativament. Ens sembla que el Síndic de Greuges no ha estat prou atent, des d'un punt de vista d'iniciativa pròpia, a allò que són les mancances de l'Administració sobre la qual la seva supervisió es dirigeix, en tant que afecten, evidentment, drets fonamentals de les persones. És a dir, tot allò que hauria de ser la seva actuació d'ofici. Jo mateix li ho vaig posar de manifest en la reunió que vam tenir en la Comissió, i tinc la satisfacció també d'haver escoltat avui que el Síndic de Greuges es proposava, en aquest sentit, iniciar una actuació enèrgica, decidida, en profunditat, buscant allà on són i a través dels elements de coneixement, que poden ser perfectament el *Butlletí* del Parlament de Catalunya, les preguntes, les interpellacions, per tal que no hagi d'esperar que sigui el ciutadà qui denunciï les infraccions greus de drets fonamentals comeses per l'Administració sobre la qual té competència.

I, finalment, què és el que seria important, potser el més important de cara a l'opinió pública després d'haver escoltat l'Informe del Síndic de Greuges? És veure quina radiografia ens fa de la realitat de la societat catalana, quant a satisfacció dels ciutadans sobre els seus drets fonamentals, i de compliment o incompliment dels òrgans de l'Administració catalana, respecte d'aquests drets fonamentals. I, és clar, realment, tenim pocs elements de coneixement, perquè, es digui el que es vulgui, del cúmul de queixes que s'han presentat, si en definitiva mirem l'Informe veurem que aquelles queixes que han estat objecte de resolució o que són en estudi, arriben a unes quantitats relativament petites. Així i tot, el mateix Síndic ha tractat de fer una valoració, una valoració significativa per a nosaltres, i d'aquí hem après que en el seu conjunt, l'Administració sobre la qual ha hagut de vetllar o supervisar destaca, en alguns aspectes, com especialment sensible a les oscil·lacions del sentiment subjectiu d'injustícia per part dels ciutadans, especialment tota la qüestió relativa al règim penitenciari.

Ha destacat el Síndic que es tractava d'un problema greu, el problema de les presons a Catalunya i, efectivament, això, al nostre Grup, no li ha pogut estranyar de cap manera, perquè ja abans havíem tingut la consciència que aquesta era una de les qüestions on, efectivament, estàvem en un terreny més co-

mpromès, més difícil, i on si no hi ha per part de l'Administració catalana una preocupació perquè siguin atesos els drets fonamentals de la persona, estarem en una situació greu dintre de poc, i summament perillosa.

En segon lloc, hi ha un altre sector, el de la Sanitat, que tampoc se'ns havia escapat, on efectivament aquests problemes es produeixen d'una manera constant i d'una manera greu. L'Administració local i l'Ensenyament segueixen en un tercer lloc, i, finalment, el greu problema del silenci administratiu.

L'Administració en el nostre país no s'ha sabut espolsar de sobre aquest vici històric de callar davant la petició dels administrats. Això produeix frustracions al ciutadà, que són altament perjudicials per al sentit de convivència i de col·laboració amb l'Administració. Creiem que el Síndic de Greuges ha d'aprofundir en aquest sentit i ha de tractar de corregir això que afecta greument els drets del ciutadà.

I, dit això, al nostre Grup no li queda més que proclamar que és necessari continuar el camí començat. Que ens hem d'aplicar a la resolució de tots els problemes denunciats, i esperar que l'experiència d'un any sencer en la pròxima ocasió ens doni més elements de coneixement.

En resum, doncs, la posició del Grup Socialista ha estat la de seguiment atent de l'activitat realitzada pel Síndic de Greuges; del manteniment de la confiança dipositada, però, al mateix temps, l'expressió de la preocupació pels problemes, diríem, instrumentals que pateix, que cal solucionar, i una disposició, en definitiva, a seguir col·laborant per resoldre tots aquests problemes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Ja, per finalitzar, en representació del Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Robert Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, avui culmina el procés que per primera vegada dóna compliment a la Llei 14 del 84, en allò que disposa en els seus articles 2, apartat 4, i 30.

És important que, tal com estableix la mateixa Llei, el Parlament pugui controlar-ne el seu compliment i ésser informat de la seva aplicació, sobretot tractant-se d'una institució com la del Síndic de Greuges, que té com a missió completar el sistema de defensa i promoció dels drets fonamentals i llibertats públiques dels ciutadans, i que l'exerceix, en representació del Parlament, com a comissionat parlamentari i amb el deure d'informar-lo segons els lligams institucionals que estableix la mateixa Llei.

I per tot això, el Grup parlamentari de Convergència i Unió, tot celebrant la normalitat del compliment per primera vegada del que preveu la Llei del Síndic de Greuges, vol agrair-li la seva presència l'altre dia davant la Comissió parlamentària, i avui en aquesta Cambra per presentar el seu Informe sobre el primer any de funcionament de la Institució. I també agrair al senyor Síndic de Greuges i a tot el seu equip, adjunts, assessors i col·laboradors, la tasca feta i l'esforç esmerçat, que ha fet possible que ens presentessin aquest Informe que avui considerem.

Hem estudiat amb molt d'interès l'Informe del senyor Síndic de Greuges, i tot i que el nostre balanç és absolutament

favorable, en la qual cosa coincidim bàsicament amb tots els Grups que s'han posicionat des d'aquesta tribuna, ja varem manifestar en la sessió de la Comissió corresponent, celebrada el mes d'abril proppassat, i també ho diu el senyor Síndic en l'Informe, que el temps real d'actuació considerat en ell és molt curt i, per tant, no és possible considerar-lo una radiografia exacta dels problemes i situacions que preocupen els nostres ciutadans. Haurem d'esperar la consideració de períodes anuals complets, per poder-ne treure conclusions més definides.

També hem observat, malgrat l'esforç en la presentació clara i sistemàtica de les dades, algunes informacions poc clares, que no permeten de valorar adequadament el nombre de queixes adreçades a una o altra Administració, o algunes contradiccions com, per citar-ne un exemple, la incidència que fa l'Informe sobre les queixes presentades per associacions de veïns de polígons d'habitatges de promoció pública, i la referència al fet que —i cito textualment— moltes d'aquestes queixes havien estat plantejades davant el Defensor del Pueblo, cosa lògica, tenint en compte que en aquesta matèria les competències no havien estat encara transferides quan en el quadre 18, Situació de Queixes per Àrees, Àrea 5, Política Territorial i Obres Públiques, Indústria i Energia, no hi ha cap queixa no acceptada per haver-se presentat també al Defensor del Pueblo, i entre les acceptades tan sols se n'ha tramitat una davant la mateixa Institució. No se'n pot despendre, doncs, l'existència de moltes queixes.

Em sembla, finalment, molt positiu per a aquesta Cambra i per a l'Administració de la Generalitat, que el Síndic no hagi hagut de fer les recomanacions a què fa referència l'article 28.2 de la Llei, i que no hagi observat la necessitat de modificar cap disposició normativa. Reconeixem que la tasca ha estat difícil, en haver de classificar i tramitar les queixes, al mateix temps que es desenvolupava el procés d'organització de la Institució, i que les xifres creixents de queixes entrades mensualment, segons el quadre 1 de l'Informe, marquen una tendència que, segons la presentació oral feta pel senyor Síndic a la Comissió i avui mateix en aquesta Cambra, s'ha incrementat en els mesos transcorreguts de l'any 85. Això exigeix un procés de tecnificació i informatització de la Institució, tal i com assenyala l'Informe.

Considerem important i positiu l'esforç agilitzador i no burocratitzador que s'intenta donar a la tramitació dels escrits i queixes presentats, i en aquest sentit, veurem amb bons ulls la utilització per part del senyor Síndic de les possibilitats que li dóna l'article 15 de la Llei, d'actuar d'ofici quan les possibilitats de presentar la queixa per part de l'interessat s'hagin esgotat.

Pel que fa a les relacions del Síndic de Greuges amb el Defensor del Pueblo, ens agradaria remarcar dues coses. La primera, la diferència —com ja varem fer notar en la sessió de la Comissió— entre les queixes presentades al Defensor del Pueblo, àdhuc comptant només les que ho foren des de Catalunya i en el període considerat, i les que foren presentades al Síndic de Greuges, en nombre més baix i molt més acostat, en valor absolut, als nivells dels països europeus que esmenta l'Informe en el Capítol Primer, punt 2.

La segona, que el Síndic de Greuges ha tramès en el període considerat 26 queixes al Defensor del Pueblo, que representen el 12% de les admeses, però que sobre la base de l'acord entre

l'acord entre el Síndic i el Defensor del Pueblo, per tal que aquest es fes càrrec fins al 31 de desembre de 1984 de les queixes que li fossin presentades i que es referissin a l'àmbit de l'Administració autonòmica, no s'ha produït un corrent invers, que fes possible les comparacions. Tenim curiositat per veure, quan sigui presentat l'Informe corresponent a aquest any 1985, què representaran i com canviaran la situació les queixes que siguin trameses aquí per aquella Institució.

Cal afegir aquí que les bones impresions palesades en la sessió de la Comissió sobre la propera aprovació pel Congrés de Diputats de la Proposició de Llei aprovada per aquest Parlament el dia 24 de febrer de 1984, ens fan creure que amb l'estructuració i regulació de les relacions entre el Defensor del Pueblo i el Síndic de Greuges millorarà encara més la col·laboració entre ambdues institucions.

Em referiré molt breument al tema que planteja el senyor Síndic en l'Informe, sobre la contractació de personal i a la capacitat d'autonormació. Molt breument, perquè aquesta és una situació que, en bona part, creiem que podrà ser corregida amb la Llei de la Funció Pública, que se substanciarà properament en aquesta Cambra. Pel que fa a la resta, el nostre Grup creu que, d'acord amb el grau de consens assolit per tots els Grups d'aquesta Cambra, tant en l'elaboració de la Llei del Síndic de Greuges, com en les decisions posteriors que facilitaren la posada en marxa de la Institució, i a la vista de l'experiència del primer any de funcionament, podrem trobar solucions a cada un dels problemes que l'Informe del senyor Síndic planteja.

Nosaltres oferim la nostra col·laboració en aquesta tasca de perfeccionament i millora de la Institució, i estem convençuts que aquesta serà la posició de tots els altres Grups parlamentaris.

Seguint l'estructura del mateix Informe, entrariem ara a considerar la presentació numèrica de les queixes.

Ja he dit al començament de la meua intervenció que el poc temps que la Institució del Síndic ha exercit plenament les seves funcions, ens impossibilita de jutjar, de treure conclusions operatives, ja que el nombre de queixes és força baix, però encara ho és més si considerem només les que estaven en tramitació o resoltes. En el moment en què es tancà l'Informe, el 31 de desembre del 1984, 939 escrits havien generat 606 queixes. Aquestes 606 queixes es distribuïen com segueix : 117, en estudi —és a dir, no s'havia decidit encara si eren admissibles o no—; 263, no admeses, d'elles, 9 havien estat presentades al Defensor del Pueblo, i 226, admeses. Això queda recollit en els quadres 8, 9, 10 i 11 de l'Informe.

Però aquestes 226 queixes admeses inicialment es descomponien de la següent manera : 26, trameses al Defensor del Pueblo per raó de competències; 126, pendents d'aclariment per part dels presentadors, per tal de poder decidir definitivament sobre la seva admissió o no admissió a tràmit; 74, admeses; amb petició de dades a l'Administració, 35, i resoltes, o en vies de resolució, 39.

Aquestes 74 són, doncs, les úniques queixes estrictament acceptades, que queden distribuïdes entre les diverses àrees, de la següent manera —a títol de curiositat, citaré al mateix temps les queixes corresponents a les mateixes àrees que han estat trameses al Defensor del Pueblo— : àrea 1, Presidència : 1 queixa; al Defensor del Pueblo, 2. Àrea 2, Governació : 2 queixes; al Defensor del Pueblo, 7. Àrea 2-B, Administració

local : 17 queixes; al Defensor del Pueblo, 2. Àrea 3, Ensenyament i Cultura : 12 queixes; al Defensor del Pueblo, 1. Àrea 4, Sanitat i Seguretat Social i Treball : 6 queixes; al Defensor del Pueblo, 11. Àrea 5, Política Territorial i Obres Públiques i Indústria i Energia : 13 queixes; al Defensor del Pueblo, 1. Àrea 6, Economia i Finances, Comerç, Consum i Turisme, Agricultura, Ramaderia i Pesca : 3 queixes; al Defensor del Pueblo, 5. I àrea 7, Justícia : 18 queixes; al Defensor del Pueblo, 6.

Encara que tampoc poden ser definitòries aquestes dades, ja que la distribució per àrees no és exactament la mateixa que la distribució de responsabilitats entre els diferents Departaments de l'Administració, valgui com a exemple la inclusió de les queixes sobre abocadors de residus urbans a l'àrea 5 —Política Territorial i Obres Públiques—, mentre que la seva gestió és una responsabilitat exclusivament municipal. Desconexem si aquestes lleugeres variacions responen a una necessitat de coincidir amb les utilitzades pel Defensor del Pueblo, o són simplement detalls que s'han escapat a la voluntat del Síndic, però, en tot cas, sense ser massa importants, no deixen de dificultar la comprensió i anàlisi de la distribució sectorial de les queixes.

Pel que fa referència a les conclusions del senyor Síndic en el seu Informe, cal dir que la més evident és la manca d'informació del ciutadà sobre quines són les facultats del Síndic. En la necessitat de superar aquesta mancança, varem coincidir amb el senyor Síndic tots els Grups parlamentaris presents en la sessió de la Comissió, i val a dir que, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, aquest Diputat que els parla ja havia posat la qüestió sobre la taula en la segona sessió de la Comissió, que va tenir lloc el 10 de desembre del 84, en motiu de la commemoració de l'aniversari de l'aprovació i proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans. L'evidència de la col·laboració prestada al Síndic per l'Administració, tant l'autonòmica com la local, és la segona. Aquesta col·laboració és reconeguda per l'Informe d'una manera explícita i avalada, indirectament, per la via de la no-utilització del poder sancionador que li atorguen els articles 24 al 26 de la Llei, i l'obligatorietat, en cas d'haver-se produït, de comunicar-ho a la Comissió, o destacar-ho en l'informe anual, cas que, evidentment, no s'ha donat.

Finalment, la tercera, la voluntat d'una més estreta col·laboració amb el Parlament, i la petició de creació d'una comissió de seguiment sobre objectors de consciència, detinguts de Terra Lliure i presons.

Per tot això, el Grup parlamentari de Convergència i Unió vol exposar en aquesta Cambra : primer, el reconeixement de la importància de la tasca que la Institució del Síndic de Greuges realitza, per tal que els poders públics s'esforcin cada vegada més per aconseguir que sigui efectiu el dret que té tota persona, de participar en els beneficis de la vida en societat.

Segon : ens declarem disposats, tal com ha estat fins ara la nostra actitud, a una sincera i efectiva col·laboració amb el Síndic de Greuges, en el marc de les relacions entre ell i aquest Parlament.

Tercer : a prestar la nostra col·laboració en l'agilització de les relacions entre el Parlament i la seva Comissió amb el Síndic de Greuges, per tal de trobar les solucions adients als problemes plantejats, amb tota la prudència que la delicadesa

del tema i el prestigi de la Institució exigeixen, però amb tota la constància necessària per aconseguir fer-la cada cop més àgil i efectiva.

Quart : el Síndic de Greuges no és, en absolut, una institució de confrontació o fustigació de l'Administració i del govern que l'encapçala, sigui quin sigui. Ha d'ésser, i és, una garantia de la defensa dels ciutadans, i un element corrector d'alguns hàbits inadequats que pugui tenir l'Administració. Celebrem que el Síndic de Greuges hagi ajustat les seves normes d'actuació a aquests principis, i no veuríem amb bons ulls que s'intentés arrossegar-lo a una actuació amb més connotacions polí-

tiques, que malmetrien el prestigi de la Institució.

Finalment, i per acabar, vull repetir, en nom del meu Grup, l'agraïment al senyor Síndic per la tasca feta, per la informació facilitada, i per la seva presència aquí.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Havent-se ja posicionat tots els Grups, i, per tant, substanciat l'únic punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió, s'aixeca la sessió.

(La sessió s'aixeca a tres quarts de set de la tarda i cinc minuts.)

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 28

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei d'Espais Naturals i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*
2. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Caixes d'Estalvis de Catalunya i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*
3. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Protecció de Menors i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*
4. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Creació del Col·legi Oficial de Bibliotecaris-Documentalistes de Catalunya i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*
5. *Presa en consideració de la Proposició de Llei que declara Paratge Natural d'Interès Nacional els Terrenys del Vessant Sud del Massís de l'Albera, presentada pel G.p. d'Esquerra Republicana.*
6. *Presa en consideració de la Proposició de Llei dels Consells Escolars.*
7. *Interpellació al Consell Executiu sobre la distribució del Fons de Lluita contra l'Atur previst per l'AES.*
8. *Interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament legislatiu en matèria d'evacuació i tractament d'aigües residuals.*
9. *Interpellació al Consell Executiu sobre la política de contractació d'obres.*
10. *Interpellació al Consell Executiu sobre el càlcul d'ingressos pels serveis transferits de la Seguretat Social.*
11. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Reinserció de Penats i les Comissions d'Assistència Social.*
12. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Acció de Govern pel que fa a la Política Territorial.*
13. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Consell d'Agricultura, Ramaderia i Boscos.*
14. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els Centres de Sanitat Ramadera.*
15. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Dèficit de Places i d'Equipaments en els Centres Públics d'Ensenyament.*
16. *Preguntes amb resposta oral.*

La sessió comença a les cinc de la tarda i set minuts. Presideix l'I. Sr. Vice-President Primer, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Segon, i de l'I. Sr. Secretari Primer, l'I. Sra. Secretària Tercera i l'I. Sr. Secretari Quart. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i la Lletrada Sra. Folchi.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Ensenyament i de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Comença la sessió amb el primer punt de l'ordre del dia, tot indicant als Il·lustres senyors Diputats que, com indica el Reglament, en compliment de l'article 128, ha estat repartida a tots els senyors Diputats la llista ordenada de preguntes.

Projecte de Llei d'Espais Naturals

El punt primer de l'ordre del dia és Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei d'Espais Naturals i les esmenes reservades per defensar en el Ple.

La Comissió ha fet el Dictamen corresponent i, per tant, invito el representat de l'Executiu, en aquest cas l'Honorable Conseller senyor Bigatà, que s'acosti a aquesta tribuna.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Xavier Bigatà) : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats... (*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Excuso els Il·lustres Diputats. Aquesta Presidència desconeixia que encara no havien estat repartides les preguntes, que tot seguit els senyors uixers reparteixen perquè els senyors Diputats les tinguin, i per al seu coneixement.

Ara sí que el senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Gràcies, senyor President.

Cal prendre en consideració, per poder plantejar les línies mestres per a la protecció dels espais naturals de Catalunya dos factors bàsics : la configuració del nostre territori, i la profunda humanització a la qual des d'antic ha estat sotmès. A Catalunya, el medi físic presenta una diversitat ecològica inhabitual en països d'extensió relativament reduïda. El manteniment d'aquesta diversitat és una premissa inexcusable, no sols des d'una òptica merament conservacionista, sinó també —com ha destacat l'estratègia mundial de la conservació— en la perspectiva d'un desenvolupament sostingut.

D'altra banda, la intervenció humana ha incidit fortament sobre els sistemes naturals, de tal manera que en la major part del paisatge del país trobem el reflex fidel de l'acció mil·lenària de l'home. Conseqüentment, cal protegir activament la diversitat genèrica, la riquesa i la productivitat dels espais naturals de Catalunya, però cal fer-ho al mateix temps de manera compatible amb el desenvolupament i la utilització dels recursos naturals i ambientals, en el marc de la protecció del medi ambient i de l'ordenació racional i equilibrada del territori. Aquest és precisament l'objecte del Projecte de Llei.

Cal ressaltar que aquest text, en la línia dels ordenaments jurídics europeus més recents, representa la superació d'una legislació preexistent, excessivament dispersa i incoherent en establir, des d'una concepció globalitzadora, un seguit de disposicions relatives als molts diversos aspectes que incideixen en la protecció dels espais naturals. És el cas de la regulació d'activitats amb especial impacte sobre la natura i el paisatge; de l'establiment de mesures concretes de protecció d'espècies, comunitats biològiques o ecosistemes de singular rellevància, de la formació d'una xarxa d'espais protegits, o la definició de modalitats jurídiques de protecció per aplicar a aquells espais naturals que precisin d'un tractament especialment acurat.

Aquestes disposicions vinculen l'Administració i els particulars, per tal d'assolir unes finalitats de caràcter científic, ambiental, cultural i social, determinades detalladament.

En aquest sentit, el Projecte de Llei obre noves vies d'actuació adreçades a completar i actualitzar el coneixement del medi físic, qüestió fonamental per al desenvolupament de tota política de protecció, en la limitació dels efectes negatius de les

obres d'infraestructura, en especial atenció sobre la viabilitat i conduccions d'energia elèctrica d'alta tensió, a la protecció de les masses forestals i del bosc autòcton, a la preservació d'aquelles espècies de la flora i la fauna que ho precisin, o a la conservació de les zones humides i protecció de les riberes. En aquest darrer cas, s'adopta el concepte de zona humida definit en el conveni de Ramsar —Iran— del 2 de febrer de 1971, al qual s'adheria l'Estat espanyol.

S'estableix la preservació sistemàtica d'aquelles que encara no han desaparegut, i es preveu l'establiment de faixes de protecció estricta entorn les ribes dels llacs, dels embassaments i de les zones del litoral.

Així mateix, es procedeix a consolidar i a reforçar instruments de protecció ja existents, com és la figura urbanística del Pla Especial de Protecció, que s'ha mostrat particularment eficaç.

A aquest efecte, se'n generalitza l'aplicació en aquells espais que presentin interès natural i es complementen alguns aspectes insuficientment regulats. Cal esmentar també aquí, en relació amb les activitats extractives, que la regulació que establí la Llei de Catalunya 12, de 1981, de 24 de desembre, es completa d'acord amb les previsions que aquesta contenia respecte a això.

El Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya esdevé una peça fonamental de la Llei que permet establir a curt termini un règim bàsic de protecció, amb caràcter estable sobre aquells espais naturals que cal conservar per raó d'interès general, referida a tot el territori. El Pla representa la prossecució d'una singular forma de protecció, que s'ha vingut desenvolupant dins l'actuació de la Generalitat en aquesta matèria, que té el seu origen en la tasca de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, la qual confeccionà i aprovà un llistat d'espais naturals d'especial interès, com a primer pas per a la formació d'un catàleg, i també per garantir en ells un tractament adequat per part del Planejament Urbanístic Municipal.

Posteriorment, la Llei de Catalunya 12/1981, de 24 de desembre, reconeixia legalment la necessitat de protecció d'aquests espais, amb la incorporació en el seu text de l'esmentada llista, que en constitueix, en el seu àmbit de protecció bàsic, i preveure'n, així mateix, la ulterior delimitació. El Pla supera les insuficiències d'un mer catàleg, en delimitar els espais esmentats i dotar-los d'una protecció bàsica, consistent en un conjunt de normes específiques definides en els articles 13 i 17.

Aquest règim, que no pressuposarà normalment càrregues sobre els terrenys afectats, en comparació amb qualsevol altre espai natural, preserva, però, dels fenòmens urbanitzadors i complementa algunes disposicions d'aplicació general referents a activitats, que poden tenir una especial incidència negativa sobre la natura i el paisatge.

El Pla, però, no es limita a aquesta intervenció de caire passiu, sinó que preveu també les actuacions preventives necessàries respecte a això, i defineix els beneficis tècnics i econòmics que puguin reportar per a la població de la zona i les seves activitats.

Finalment, el Pla, atès el caràcter de pla territorial sectorial que se li atorga, ha de desdovernir l'element de coordinació i de referència de les distintes actuacions administratives sectorials, amb incidència sobre aquests territoris.

El règim de protecció del Pla d'Espais d'Interès Natural de

Catalunya pot resultar insuficient en aquells espais naturals que, a causa de llur excepcionalitat o fragilitat, o bé perquè interressi fomentar llur coneixement i freqüentació controlada, requereixi una gestió especialment acurada. S'estableixen per a aquests casos, diverses modalitats de protecció i de gestió.

En primer lloc, s'opta per definir un nombre reduït de modalitats, i dotar-les, en canvi, d'un àmbit d'aplicació suficientment elàstic perquè puguin respondre a les necessitats que es presentin a la pràctica.

D'altra banda, s'ajusten als aspectes bàsics de la Llei estatal, i es mantenen en part la terminologia i les definicions que aquella contenia, per tal d'evitar una proliferació innecessària de figures legals, amb les confusions consegüents.

La figura del parc nacional presenta, comparativament, una rigidesa més gran, atès que s'ajusta a les recomanacions internacionals. La reserva integral d'interès científic de la Llei estatal és substituïda per la de reserva natural, d'abast més ampli i major flexibilitat, ja que pot ésser de caràcter integral, únicament sotmesa a activitats científiques o, si s'escau, pedagògiques, o de caràcter parcial, per a la protecció estricta de determinats valors.

Es manté la modalitat de paratge natural d'interès nacional, ja aplicada anteriorment pel Parlament de Catalunya, referida a espais o elements d'àmbit mitjà o reduït, amb l'objecte de garantir la seva protecció i la del seu entorn. El concepte de parc natural es consolida com una modalitat que compatibilitza la conservació activa d'un espai natural amb l'aprofitament ordenat dels seus recursos, i les activitats recreatives i culturals dins la natura.

En el nostre país comencen a reeixir experiències en aquest sentit. Un parc natural pot esdevenir un eficaç instrument per a la promoció i millora socio-econòmiques de les poblacions de les zones implicades, mitjançant l'aplicació de mesures que el mateix Projecte de Llei preveu, i que més endavant esmentarem.

El Projecte de Llei regula detalladament la tramitació de les reserves naturals i dels parcs naturals, mitjançant un procediment suficientment àgil, que en permet la promoció per part de particulars, associacions i òrgans de l'Administració local.

Es regulen, així mateix, les regles generals que regiran la gestió dels espais naturals de protecció especial. La diversitat de situacions que a la pràctica poden presentar-se, ha aconsellat delegar en les lleis o decrets de declaració la definició detallada dels òrgans i dels mecanismes de gestió.

Es contempla la fórmula del conveni per canalitzar ajuts als organismes de gestió dels parcs naturals i reserves naturals no promoguts per la Generalitat. Especial esment mereix el fet que la Generalitat podrà establir, així mateix, ajut tècnic i financer per als àmbits protegits i llurs àrees d'influència, adreçats a la creació d'infraestructures, serveis i equipaments, el millorament de les activitats tradicionals, a la rehabilitació de l'habitatge rural i la conservació del patrimoni arquitectònic o l'estimulació de les iniciatives autòctones, entre altres finalitats.

I s'estableixen disposicions adreçades a la formació d'un patrimoni públic de sòl, protegit amb l'objecte d'assolir una gestió eficaç dels espais naturals d'especial protecció i la salvaguarda estricta d'aquelles àrees de valor excepcional o de gran fragilitat.

En un altre ordre de coses, el Projecte de Llei estableix la

creació del Consell de la Protecció de la Natura, com a òrgan consultiu superior, amb les funcions d'assessorar les institucions de la Generalitat i també els organismes gestors dels espais naturals d'especial protecció, així com d'emetre informes preceptius i de proposar aquelles mesures que puguin conduir al compliment dels objectius de la Llei.

Finalment, l'articulat es completa amb mesures de caràcter disciplinari, relatives a la vigilància del compliment de la Llei, a la creació d'un règim disciplinari específic, fins ara inexistent, i es declara el caràcter públic de l'acció per exigir el compliment de les previsions de la Llei i de les normes i plans que la desenvolupin.

No voldria acabar aquest parlament de presentació de la Llei d'Espais Naturals sense agrair a tots els Grups parlamentaris representats en aquesta Cambra l'interès que heu demostrat a cercar la màxima coincidència possible en el procés de tramitació del Projecte de Llei, aconseguint que hagi arribat, aquesta sessió plenària, amb la mateixa estructura i principis bàsics que inspiraren el Projecte presentat pel Govern, però també, certament, enriquida pel debat aprofundit i profitós establert en el si de la Ponència i de la Comissió. I és important que aquest Projecte de Llei hagi acabat essent fonamentalment assumit per la totalitat dels Grups parlamentaris presents en aquesta Cambra, perquè, per damunt de les conjuntures polítiques, els parlamentaris demostrin haver entès que amb l'aprovació del Projecte de Llei catalana d'Espais Naturals estem assentant les bases per a la preservació i la millora de la nostra terra.

De poques coses podrem deixar constància al llarg d'aquesta legislatura que tinguin més interès per a les futures generacions que del sentiment col·lectiu d'estimació del nostre país i de voluntat de millorar-lo, palesat per l'acta d'aprovació, si s'escau, d'aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Honorable Conseller. Algun representant de la Comissió desitja presentar el Dictamen? (*Pausa.*) No havent-hi presentada cap esmena a la totalitat, passem ja a la part dispositiva. De tota manera, com que la primera esmena correspon a l'article novè, si els senyors Diputats no indiquen el contrari, votariem de l'article primer al vuitè, inclòs. Per tant, sotmetem a votació de l'article primer al vuitè inclòs.

Vots a favor dels articles referits en el Dictamen, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Els referits articles han estat aprovats per unanimitat.

En relació amb la primera esmena presentada, ha estat presentada una esmena transaccional. Demano al Secretari, si us plau, que tingui l'amabilitat de llegir-la. Està firmada per tots els Grups parlamentaris de la Cambra.

El Sr. SECRETARI QUART : «Anualment, el Consell de Protecció de la Natura proposarà al Consell Executiu les mesures a emprar per a l'actualització de la normativa aplicable en relació amb les espècies estrictament protegides.» Signatura de tots els Grups parlamentaris.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per tant, estant signada per tots els Grups parlamentaris, ningú no s'oposa a la seva tramitació.

Sotmetem, per tant, a votació, aquesta esmena transaccional.

Vots a favor d'aquesta esmena transaccional, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena transaccional ha estat votada per unanimitat dels presents.

Votem ja el text del Dictamen corresponent a l'article novè.

Vots a favor del text del Dictamen, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquest article ha estat aprovat per unanimitat.

Votarem tot seguit, si no s'indica el contrari, de l'article 10 a l'article 20 inclòs.

Vots a favor d'aquests articles, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquests articles han estat aprovats per unanimitat.

Article 21, esmena segona, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President, de l'escó estant i per anunciar-li que defensarem conjuntament les esmenes 2, 3, 4 i 5, al mateix temps que li anunciem que, en funció de l'esmena transaccional abans aprovada, el nostre Grup parlamentari retira les esmenes 6 i 8.

Aquest conjunt d'esmenes —2, 3, 4 i 5—, el que pretenen, simplement, és que la figura del parc natural contemplada en la Llei com de possible constitució per via de decret, sigui declarat per llei. Entenem que, tractant-se d'un parc natural, és un espai suficientment gran de territori, és un tema prou important, no es tracta d'una actuació puntual, que necessita una rapidesa, una urgència en l'actuació, per tal de fer possible la defensa d'una determinada zona molt petita, sinó que tracta de definir un espai territorial suficientment gran, i és en funció d'això que nosaltres pensem que caldria que es fes per llei i no per decret, tal com planteja el Projecte de Llei.

En l'esmena número 4 nosaltres definim els mínims que hauria de contemplar aquesta Llei i, al mateix temps, la seva possibilitat de desenvolupament per via de decret, i estem, per tant, amb tot aquest conjunt d'esmenes, en una dualitat entre el manteniment de l'estricta legalitat o l'eficàcia en la gestió.

Nosaltres entenem que, com que el tema s'ho mereix, sense voler ficar en qüestió ni en dubte l'eficàcia de la gestió, fóra bo, en aquest cas, el manteniment d'una estricta legalitat per via d'un projecte de llei i no per via d'un decret del Consell Executiu.

Entenem, d'altra banda, que Catalunya no és un territori tan gran com perquè això no sigui factible, i entenem que, per la via del projecte de llei, aconseguiríem la mateixa eficàcia que es vol donar per la via del decret en el tractament d'aquesta figura, com és el parc natural.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ricard Masó.

El Sr. MASÓ : Senyor President, senyores i senyors Dipu-

tats, aquest va ser un tema extensament debatut en els debats de Ponència i Comissió —la conveniència o no que els parcs naturals fossin declarats per llei—, però nosaltres entenem que, per la mateixa entitat del que és un parc natural, que considerem que potser no és sempre tan gran, com diu el senyor Maties Vives, que a Catalunya podrien arribar a ser molts i petits, i, per tant, convé la flexibilitat que dona un decret per aconseguir la protecció de molts paratges del país.

Si haguéssim de fer les declaracions de parc natural, totes elles, per llei, o bé obstaculitzaríem en certa manera —no en un sentit estricte, en una gran quantitat en un moment determinat— l'acció d'aquest Parlament, o bé minimitzaríem l'abast de les seves actuacions, o bé ens quedaríem amb molts espais sense protegir.

D'una aplicació adequada d'aquesta llei podem aconseguir tenir una bona protecció a mitjà termini, de petites zones, o fins i tot d'elements concrets, que formen part de l'objectiu d'aquesta Llei.

Per altra part, les mesures limitatives que, normalment, cal imposar-se en un parc natural no són molt intenses i, per tant, no requereixen la intervenció directa, cada vegada, d'aquest Parlament.

Altrament, el Consell Executiu, amb la declaració dels parcs nacionals del Cadí-Moixeró i del delta de l'Ebre, ha demostrat la sensibilització cap a aquests temes i ha posat uns exemples de com això és possible, i, pel que fa a l'especificació dels continguts mínims de la Llei, apellem al sentit comú dels Il·lustres senyores i senyors Diputades i al record de les lleis de protecció aprovades fins ara, i estem segurs que no s'aprovarà cap llei de declaració d'un espai protegit en què no hi constin, com s'ha fet fins ara, els límits territorials, els objectius de declaració, les mesures de protecció i gestió, les activitats prohibides, la composició dels òrgans de gestió, i, per tant, doncs, ens sembla obvi i sobrant la seva acceptació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

Sotmetem, per tant, a votació, aquesta esmena corresponent a l'article 21.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Sotmetem a votació el text del Dictamen corresponent a l'article 21.

Vots a favor del text del Dictamen, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Sotmetem tot seguit a la votació dels senyors Diputats, si no s'indica el contrari, els articles 22, 23 i 24.

Vots a favor d'aquests articles, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, els articles esmentats —22, 23 i 24— han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 25, l'esmena corresponent ha decaigut com a conseqüència de la votació anterior.

Sotmetem a la consideració dels senyors Diputats la votació de l'article 25.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Per separat, si pot ser, senyor President, els dos apartats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per separat? L'apartat 1 i l'apartat 2. D'acord.

Sotmetem, per tant, doncs, a votació, primer l'apartat 1 de l'article 25.

Vots a favor de l'apartat 1, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, l'apartat 1 d'aquest article 25 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Sotmetem tot seguit a la consideració dels senyors Diputats l'apartat segon d'aquest article.

Vots a favor de l'apartat segon, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquest segon apartat ha estat aprovat per 81 vots a favor, 5 en contra i 2 abstencions.

Sotmetem a votació l'addició del nou article, que ha estat defensat anteriorment. Creiem que ha decaigut; per tant, passem ja a sotmetre a votació i a la consideració dels senyors Diputats els articles 26, 27, 28 i 29. Doncs, sotmetem tots aquests articles a la consideració dels senyors Diputats.

Vots a favor, per tant, d'aquests articles, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquests articles han estat aprovats per unanimitat.

Tot seguit, posem a consideració els articles 30 i 31, i el 32, si el Grup esmenant no hi té inconvenient; per tant... I 33, i 34, i prou. O sigui, per aclariment dels senyors Diputats, sotmetem a votació tot seguit els articles 30, 31, 32, 33 i 34.

Vots a favor d'aquests articles, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquests articles han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ja a l'esmena número 7, corresponent a l'article 35, que presenta el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President. Es tracta, segurament, de l'esmena amb més contingut de les que han quedat pendents i que va ser impossible de consensuar tant en Ponència com en Comissió, tot i que el nostre Grup parlamentari reconeix l'esforç realitzat pel senyor Ricard Masó i amb ell —suposem—, pel seu Grup parlamentari, per tal d'arribar a fórmules d'acord tan àmplies com les que expliciten les votacions que estem realitzant.

El que diu aquest article, que defineix el que és el Consell de Protecció de la Natura, és que els membres d'aquest Consell seran nomenats pel President de la Generalitat, a proposta de determinades entitats.

Nosaltres entenem que, malgrat que en el debat, tant en Po-

nència com en Comissió, es va avançar molt —es va avançar força— en el que era la concepció d'aquest Consell de Protecció de la Natura, en el sentit d'atribuir-li funcions, en el sentit de dotar-lo de més capacitat d'actuació en els mecanismes, tant de definició d'espais com d'intervenció posterior en la protecció d'espècies, ja sigui de flora, de fauna, de gea, o de fòssils, no ens satisfà la forma de designació d'aquest mateix Consell de Protecció de la Natura.

Nosaltres entenem que calia haver proposat un sistema d'elecció de baix a dalt, en el qual els diferents organismes que a continuació esmentaré poguessin designar els membres d'aquest Consell de Protecció de la Natura, i no que fos el President de la Generalitat qui, de manera «digital» —encara que sigui a proposta de les organitzacions—, nomeni el mateix Consell.

Nosaltres proposàvem que aquest Consell tingués cinc membres nomenats pel Consell Executiu, cinc pel Parlament de Catalunya, dos per les federacions i associacions de municipis de Catalunya, dos pels sindicats agraris i set per les universitats catalanes. Òbviament, tots ells persones de reconeguda solvència, però, ho repeteixo, sense passar pel filtre del nomenament «digital» del President de la Generalitat, sinó directament proposats pels organismes de què jo acabo de fer esment.

Enteníem que tractant-se d'un organisme científic com és aquest, que té fonamentalment com a missió la de vetllar des de la independència de criteri pel compliment d'aquesta Llei i, en definitiva, per la protecció de la natura a casa nostra, aquesta esmena que proposava el PSU és una garantia d'independència i de pluralitat en la composició del mateix Consell de Protecció de la Natura, independència i pluralitat que ens sembla, al nostre Grup parlamentari, no queden suficientment garantides en aquest nomenament «digital» per part del mateix President de la Generalitat, i és obvi que les institucions que jo abans feia esment podran proposar noms, però és també obvi que el President, si no són del seu gust, pot no nomenar-los com a membres del Consell de Protecció de la Natura.

Per aquestes circumstàncies i raons, senyor President, el nostre Grup parlamentari planteja aquesta esmena de modificació en la seva totalitat de l'apartat 2, de l'article 35.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ricard Masó.

El Sr. MASÓ : Senyor President, senyors Diputats, vint-i-un membres, senyor Maties Vives, tal com vostè proposa tindrà el Consell de Protecció de la Natura, com a màxim, perquè així es va recollir en un text transaccional i la representació d'organitzacions agràries que també proposa també s'assura en la mateixa esmena transaccional.

En canvi, la seva proposta sobre el sistema d'elecció és una proposta que considerem impròpia per a aquest Consell. N'hem creat molts altres, de consells assessors, per aquest mateix Parlament, en altres lleis, i sempre s'ha deixat la seva composició en bona part per ser contemplada en el reglament, perquè aquest no és un consell decisor, sinó simplement d'assessor i consultiu. No repassaré les funcions que es fixen en els articles 9, 20, 22, 26, 29 i el 35, que el regula expressament, i l'Addicional primera que diu que «les funcions que feien aquelles comissions científiques», que en bona part feien la funció que ara haurà de fer el Consell Assessor, el Consell de la

Natura, aquelles mateixes comissions científiques tampoc eren elegides amb el sistema que avui proposa.

Per tant, a nosaltres ens sembla que, d'altra banda, la independència d'aquestes comissions, d'aquests personatges que les integren és prou assegurada també i la seva imparcialitat, d'acord amb els mecanismes de control parlamentari que existeixen i que habitualment també utilitzem, utilitzen sobretot els Grups de l'oposició en aquests moments.

Per tant, nosaltres ens oposem, senyor Maties Vives, a aquesta esmena i la votarem contràriament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Sotmetem, per tant, a votació aquesta esmena.

Els que estiguin a favor de l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena, per tant, ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció.

El text del Dictamen, a l'article 35...

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Votació separada de l'apartat segon.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

Per tant, sotmetrem a la consideració dels senyors Diputats de l'article 35, els apartats primer i tercer, i el segon el votarem a continuació.

Per tant, votació del text del Dictamen corresponent a l'article 35, apartats primer i tercer.

Vots a favor del text del Dictamen, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, els apartats primer i tercer de l'article 35 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Sotmetre ara, tal com s'ha dit, a la consideració dels senyors Diputats l'apartat segon d'aquest mateix article.

Vots a favor d'aquest apartat, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, l'apartat segon de l'article 35 ha estat aprovat per 83 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

Passem tot seguit i sotmetrem a votació els articles 36, 37 —perquè ha estat retirada l'esmena—, 38, 39, les Disposicions addicionals primera i segona, les Disposicions transitòries primera i segona, les Disposicions finals primera, segona i tercera, l'exposició de motius i el títol. Llevat que algun senyor Diputat indiqui el contrari, votarem aquest paquet d'articles conjuntament.

Per tant, els senyors Diputats que estiguin a favor de tots aquests articles, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, els articles referits han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Aquesta presidència, per tant, ja discutida la Llei, invita els Grups parlamentaris a fer l'explicació de vot corresponent.

Algun Grup parlamentari desitja fer l'explicació de vot? Pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Marc-Aureli Vila.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Il·lustres senyores Diputades, Il·lustres senyors Diputats, la Llei d'Espais Naturals que s'ha aprovat pot semblar a aquells que se senten poc atrets per la cosa pública que és d'escassa transcendència per a la collectivitat nacional, i prou cal dir que ho és en alt nivell.

Els integrants de la Ponència, de la qual sortosament hem fet part, durant les repetides sessions es mantingueren en tot moment guiats per la idea que els espais naturals són cosa de tots i de singular importància, tant per a les actuals generacions com per a les que ens seguiran.

Per les causes que siguin és evident que aquest criteri no fou tingut en compte pels responsables d'anteriors situacions polítiques, i ho demostra el fet que diversos espais naturals a Catalunya d'evident interès científic, paisatgístic o que constituïa una reserva natural a preservar foren malmesos per motivacions immoderadament crematístiques que responien a actuacions gens solidàries amb la collectivitat, degradant, amb llur actuació, part del patrimoni nacional constituït pels espais naturals.

En aquesta Llei s'estableixen les normes a aplicar per l'Administració pública per tal de protegir els espais naturals, d'acord amb les seves característiques i llur classificació, com també els deures i els drets de les persones físiques i jurídiques que puguin resultar afectades per l'aplicació de les normes. Els espais naturals podran ésser objecte i ambient d'estudi per part dels especialistes en les diverses ciències de la naturalesa.

Volem afegir que aquesta Llei, pel seu contingut i la finalitat que persegueix, podrà ésser utilitzada com a material didàctic a les escoles de Catalunya. És per tot això, Il·lustres senyores Diputades, Il·lustres senyors Diputats, que el nostre Grup parlamentari ha expressat el seu vot afirmatiu a favor de la Llei que s'acaba d'aprovar.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Algun altre Grup parlamentari desitja...? En representació del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Molt breument, senyor President, perquè crec que el debat que hem tingut abans i el seguit de votacions expliquen per si mateixes quina ha estat la posició del nostre Grup parlamentari, repeteixo —com deia abans— que estem davant d'una llei consensuada, aquesta sí; d'una llei, a més a més, important i que podem dir, felicitar-nos a tots plegats d'això —que és fruit del diàleg que hi hagut tant en Ponència com en Comissió, un diàleg fet sense presses, un diàleg fet prenent-se el temps necessari per tal de fer possible que arribés al Ple amb la major cura en el seu redactat, però també recollint les aspiracions del tots els Grups parlamentaris, i, des de la nostra òptica, deixar constància només d'aquesta petita discrepància en relació amb el tema del Consell de Protecció de la Natura, que entenem, enteníem, més ben regulat en la nostra esmena que no pas tal i com definitivament ha quedat en el text.

Si faig aquesta introducció és per dir que el Consell Executiu hauria de prendre bona nota de com s'ha redactat aquesta Llei, per tal que d'altres lleis —i en citaré només dues : la de Caixes d'Estalvis de Catalunya i la de Cambres Agràries— poguessin

ser redactades, per la seva importància, amb el mateix esperit de diàleg, amb el mateix ànim de negociació, amb la mateixa voluntat que haguessin arribat a aquest Ple de la manera més consensuada possible, evitant el que s'ha produït, que és el manteniment d'una munió d'esmenes i, per tant, la disconformitat en la totalitat dels redactats d'ambdues lleis.

I dic això perquè aquesta Llei que hem aprovat és, a criteri del nostre Grup parlamentari, una d'aquelles lleis que perduran a Catalunya, a diferència d'altres, com les que abans feia esment, en què una modificació de la correlació de forces d'aquesta Cambra segurament portaran a l'obligació de revisar-les, de refer-les, de redactar-les en un sentit bastant diferent de com finalment s'aprovaran, si és que s'aproven en funció de la majoria que té el Grup de Convergència i Unió, en la manera com estan redactades en aquest moment.

Això és així, i per part del nostre Grup cal dir que, d'un total de 71 esmenes presentades al text, només 8 han arribat al ple-nari i, agrupades, tan sols 2 han estat objecte de votació, i entenem que a partir d'aquí i a partir d'aquest consens i d'aquest diàleg en relació amb la Llei, el que cal ara és posar-la en marxa de manera immediata per tal de no fer tard, perill i risc que correm en moltes zones de Catalunya, com ara ens recordava el Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Algun altre Grup desitja fer...? En representació del Grup parlamentari de Coalició Popular té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY : Moltes gràcies, senyor President. Il·lustres senyores Diputades, Il·lustres senyors Diputats, evidentment fer el posicionament de vot o l'explicació de vot d'una llei tan consensuada com aquesta és el més fàcil del món.

Senyors Diputats, pensin que, a la Llei d'Espais Naturals, s'hi van presentar 185 esmenes, i han arribat al Ple 8 d'elles. De tota manera, el treball que es va fer en Ponència jo crec que ha estat una tasca molt bona, ha estat a l'abast de tothom i també puc dir que van ser 6 les reunions que es van fer en Ponència —en altres lleis en les quals jo he intervingut i altres Diputats del meu Grup no se n'han fet tantes, potser per això hem tingut avui una llei tan consensuada.

Nosaltres creiem que aquesta Llei portarà a terme allò que és necessari per a Catalunya i perquè els espais naturals nostres siguin de tothom.

Pensin, senyors, que una de les coses que el Grup Popular potser té més a la ment és que s'hagi pogut aconseguir que els titulars dels predis que estan afectats puguin tenir audiència en la fase prèvia d'aprovació. I va dir un Il·lustre Diputat d'aquesta Cambra, en un dia de les reunions de Ponència, que «qui promou en aquest país paga». Entre altres coses hem aconseguit, s'ha aconseguit amb l'acció de tots els Grups que les associacions de propietaris o uns propietaris sols puguin promoure espais naturals protegits a Catalunya. Promoure l'associacionisme vol dir que volem aconseguir una participació amb la gestió comuna de tots els catalans, a més que, tot això —com he dit abans que qui promou paga— també pot ser un estalvi per al diner públic, que fins ara havia d'anar destinat a aquestes coses.

El que si que nosaltres volem proposar i demanar és que el Govern de la Generalitat sigui generós a l'hora de desenvolupar els reglaments i doni les màximes bonificacions de caire

fiscal i financer per aconseguir que els espais naturals protegits aflorin en tota la nostra terra i que Catalunya sigui un mirall per a tothom.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a l'explicació de vot corresponent, té la paraula l'Il·lustre representant del Grup parlamentari del Partit Socialista, senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, per a l'explicació del vot positiu que ha fet el nostre Grup respecte a la Llei d'Espais Naturals de Catalunya.

Dit, d'entrada, que nosaltres, en aquesta Llei, vam presentar al seu dia una esmena a la totalitat, bàsicament perquè consideràvem que la Llei presentada era una llei obsoleta, era una llei que no corresponia a les directrius internacionals marcades a favor del conservacionisme, del proteccionisme dels espais naturals d'arreu del món, política i filosofia defensada per la Unió Internacional per a la Defensa de la Naturalesa, per organismes de les Nacions Unides, etcètera.

Sobre els criteris d'aquesta filosofia, nosaltres vam articular aquella esmena a la totalitat, i també vam articular les nostres esmenes a parcials al text presentat pel Govern.

Afortunadament, veiem que en aquest moment, ja aprovada la Llei, pràcticament la totalitat de les nostres esmenes estan assumides en el Projecte de tal manera que seria un bon exercici mental pels senyors Diputats que poguessin comparar el text inicial presentat amb el text final per veure que es tracta d'un text absolutament diferent, un text que recull aquelles aspiracions —com a mínim en els criteris de la Llei— fonamentals que són els que indico —i he indicat abans— : els del proteccionisme internacional, que és la lluita contra la erosió, el manteniment de les masses forestals i permetre, a través d'una llei d'espais naturals, el desenvolupament rural a través del conservacionisme.

Crec que la Llei recull aquells principis, com recull els principis bàsics que el proteccionisme no depèn exclusivament d'una sola Administració, sinó que depèn de totes les Administracions que existeixen en un país, com així mateix també depèn de la participació de les entitats o de les associacions interessades en la defensa dels espais naturals de casa nostra. Per tant, hem aconseguit que aquesta Llei reflecteixi aquests objectius, reflecteixi aquests interessos, i hem coincidit amb els criteris bàsics de com ha de ser una llei progressiva i moderna d'espais naturals. El que succeeix és que en aquest Parlament ja portem moltes lleis sectorials d'espais naturals a protegir; lleis que, com ja vàrem dir en el seu dia en el debat de Pressupostos per al 84 i per al 85, com hem denunciat també en els debats que hem tingut en Comissió entorn de lleis o proposicions de llei respecte al proteccionisme dels espais naturals de Catalunya. Són lleis que no passen del paper, és a dir, que estem aprovant lleis que després no s'apliquen, i només cal seguir el reguitzell de lleis aprovades i veure de quina manera han estat complertes per veure que estem aprovant lleis que no són després aplicades. Segurament, potser agafant les paraules d'un Il·lustre Diputat que m'ha precedit, segurament les lleis que s'aproven per consens són les que després no s'apliquen, cosa que lògicament està creant un mal precedent per aquesta Cambra.

En aquest sentit, nosaltres volem, i per això creiem que ha presentat el Consell Executiu aquest Projecte de Llei, que aquesta Llei s'apliqui, que aquesta Llei realment sigui eficaç, que aquesta Llei serveixi els interessos nacionals de Catalunya. I, en aquest sentit, volem comunicar a les senyores i als senyors Diputats que nosaltres hem presentat una Proposició no de Llei perquè el Consell Executiu i, en representació seva, el Departament de Política Territorial presentin, abans d'acabar l'any, un projecte que ens indiqui exactament quins són els programes de gestió per a cada un dels espais protegits, quins són els pressupostos necessaris perquè aquests espais realment puguin complir els fins per als quals han estat protegits, i, d'aquesta manera, pensem que quan arribem als Pressupostos de l'any 86 no caldrà presentar cap esmena, sinó que tots plegats podrem coincidir quines són les realitats pressupostàries perquè realment els espais naturals de Catalunya siguin protegits definitivament, i aquesta Llei no quedi, com les altres, en una llei de paper. Vull mostrar, per una altra banda, la satisfacció del treball fet en Ponència, crec que ha estat un treball assenyat, ha estat un treball en profunditat, crec que els debats que s'han fet en Ponència —llàstima que no estiguin gravats perquè haguessin mostrat un alt índex de debat i de coneixement per tots els membres de cada un dels Grups parlamentaris allà representats— han possibilitat que aquesta Llei sortís en aquest en aquest to. Una llei que no ha de ser una llei temporal, sinó que ha de ser una llei que duri molts anys i que sigui l'instrument real de la transformació d'aquest país en el seu marc mediambiental. Convindria poder ara recordar que, si hi ha un país que està malmès en el seu panorama mediambiental, aquest país és Catalunya. i que segurament a través d'aquesta Llei, si l'apliquem, el podem transformar a curt i a llarg termini.

Res més, moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies Il·lustre senyor Diputat. Ja per finalitzar, té la paraula, per fer la corresponent explicació de vot en representació del Grup parlamentari de Convergència i Unió, l'Il·lustre Diputat senyor Ricard Masó.

El Sr. MASÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb satisfacció hem votat favorablement aquesta Llei i amb no menys satisfacció hem vist com així ho feien tots els altres Grups d'aquesta Cambra, quasi unànimement en tot el seu articulat. Aquesta incidència en les votacions altrament no és casual, perquè de les esmenes a l'articulat presentades pels diversos Grups parlamentaris, la gran majoria per la via del diàleg, la transacció i l'acord varen ser recollides en l'informe de la Ponència o bé retirades pel Grup esmenant. Tot en un clima de gran cordialitat i voluntat d'entesa que vull agrair públicament des d'aquesta tribuna als Il·lustres ponents senyor Esteve Tomàs, Jaume Veray, Maties Vives i Marc-Aureli Vila. Tan laboriosa com fàcil va ser la feina de trobar les expressions que calia utilitzar per cada article, fins al punt que ben poques esmenes de les recollides en el Dictamen, només catorze, varen haver de ser votades en el debat de Comissió. Les altres, recollides en els textos transaccionals, han representat la millora de la claredat d'exposició i de la definició terminològica dels conceptes, però sempre han mantingut íntegre l'esperit del Projecte inicial, només cal comparar, contràriament al que deia

el senyor Esteve Tomàs, en aquest sentit el text presentat pel Govern i que ara mateix acabem d'aprovar. Aquesta Llei d'Espais Naturals l'hem votat favorablement perquè és una llei que feia falta.

Ahir mateix, i abans d'ahir, milers i milers de ciutadans varen anar pels camps i boscos de Catalunya, però massa vegades es varen trobar un paisatge alterat en un lloc de la naturalesa que ben segur hauríem volgut trobar. Arriba ara, i entenem que en un moment oportú. Naturalment, tant de bo que l'haguessin pogut trobar anys enrere perquè voldria dir que fa anys enrere també hauríem tingut l'autonomia que llavors no teníem pas. Però arriba ara, quan les seves previsions es poden inscriure en l'acció del Govern de Catalunya i en l'acció legislativa d'aquest Parlament. El Pla d'Espais d'Interès Natural que preveu aquesta Llei en aquest sentit, no serà un document inconnex sense altra relació amb la política territorial del país, sinó que com el Pla de carreteres, el Pla de ports esportius, el Pla de metros, la Planificació de la xarxa hidrològica de Catalunya, el Pla de sanejament, etcètera. Com aquests altres plans, el Pla d'espais d'interès naturals serà un pla territorial sectorial que preveu la Llei de Política Territorial, que afavorirà el camí per fer de Catalunya un país net i agradable, al mateix temps que un país equilibrat i productiu. Hem entès que, amb la presentació d'aquesta Llei, el Consell Executiu ha fet una nova aportació en la sèrie llarga d'actuacions encaminades a la conservació i protecció del medi natural a Catalunya. Les lleis de protecció aprovades per aquest Parlament : la de la Garrotxa, del Pedraforca, dels Aiguamolls; els decrets de declaració del Parc Natural de Cadí-Moixeró, els del Delta de l'Ebre, les lleis de protecció dels espais afectats per activitats extractives, la Llei en matèria d'adequació i tractament d'aigües residuals, sobre els residus industrials, sobre la protecció de l'ambient atmosfèric, i les actuacions dels Departaments i entitats autònomes com el Pla de costes, els plans de la Junta de Sanejament, que avui beneficien ja un 85% de la població de Catalunya; el pla dels abocadors, la compra de terrenys afectats per lleis de protecció com la dels Aiguamolls de l'Empordà, la recuperació d'espais que havien de ser ocupats, com Santa Maria de Gallecs, entre d'altres. Aquestes actuacions són exemples que es contraposen a les asseveracions dels senyor Esteve Tomàs.

Ens congratulem també de la creació del Consell de Protecció de la Natura, que lamentem que no hagi pogut tenir sentiment unànimе d'aquesta Cambra en l'únic article que no ha pogut ser votat per unanimitat, ens sembla, Consell que evitarà la diversificació d'organismes específics per a cada espai protegit. La creació del Consell de Protecció significa la racionalització del sistema d'òrgans consultius per a la gestió de la natura i el paisatge, i serà qui, amb un criteri uniforme i científic, elaborarà els informes que es fixen en l'articulat d'aquesta Llei.

Finalment estem satisfets d'aquesta Llei perquè és una llei respectuosa, respectuosa amb el medi natural, òbviament,

perquè aquest és el seu objecte, però respectuosa també amb les institucions i corporacions a les que reforça el seu paper de gestors de la natura. I respectuosa d'una manera molt especial per als homes i dones de Catalunya; aquí, amb aquest instrument, se'ls obre la possibilitat de tenir un país en el qual la natura es protegeixi com en els altres països avançats. Respectuosa perquè, als ciutadans de Catalunya, se'ls ofereix la possibilitat de participar directament en la gestió i conservació del medi natural; aquesta Llei els atribueix a partir d'ara la possibilitat de promoure parcs i reserves naturals. Respectuosa amb totes les persones perquè, en tot l'articulat, hi trobem constantment referències que insisteixen que la protecció ha de ser compatible amb les activitats dels habitants de cada zona, comandant, fins i tot, aquells usos i activitats que favoreixin el desenvolupament i facin possible la contenció del despoblament rural. Respectuosa amb els drets legítims dels qui tenen els dominis de les terres i dels qui cada dia exerceixen el seu treball.

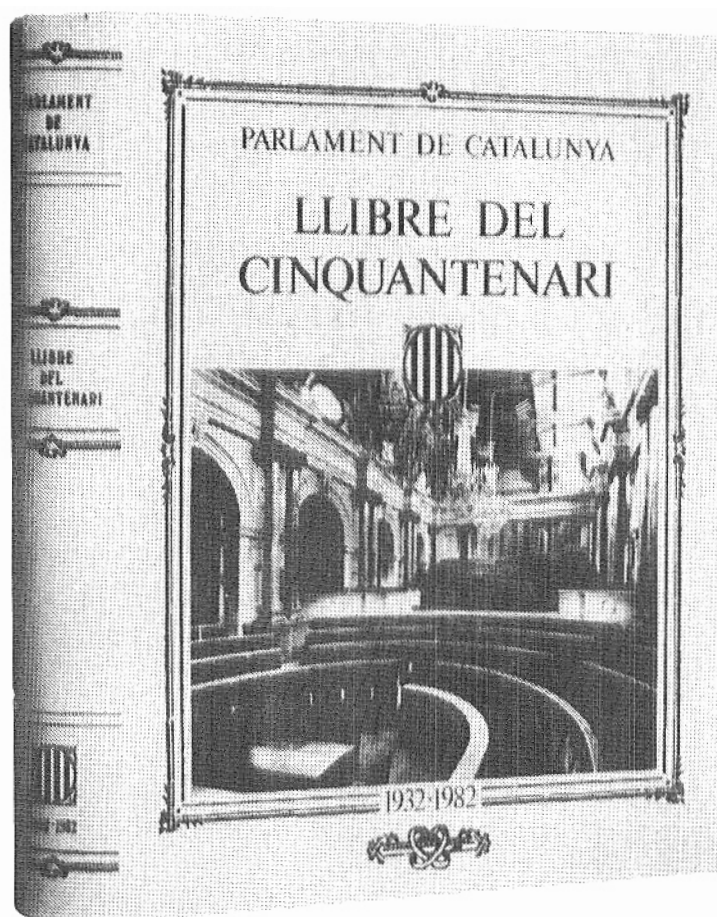
Considerem aquests aspectes molt positius, perquè entenem que prodigi de la natura no vol dir fer-ne dels espais naturals una mena d'immens museu immòbil, sinó fer-ne un centre de normal activitat, amb les mesures normals per evitar la destrucció i les alteracions negatives. Som molt conscients que els resultats no els veurem demà mateix; és una llei que ens transcendeix i que donarà resultats per a altres generacions, com també som conscients, el nostre Grup té molt present que, malgrat tot, i la Llei ho considera, la protecció dels espais naturals a Catalunya no correspon només a la Generalitat ni a les entitats locals, sinó que en una gran mesura correspon també a cadascun dels ciutadans d'aquest país. Amb els criteris sobre obertura de nous vials i les mesures que caldrà prendre per no alterar el territori, amb les normes que caldrà seguir per a l'establiment de les línies elèctriques, amb les normes urbanístiques ben aplicades i amb el control de la seva aplicació, amb la protecció d'espais declarats com a paratges naturals de reserva i de protecció especial, amb aquestes mesures i moltes altres haurem avançat bastant, però serà necessàriament, amb la sensibilització de tot Catalunya, amb el foment del respecte a la natura, amb el coneixement pel que fa al patrimoni cultural, amb el compliment per part de tots del deure de respectar i conservar els espais naturals, que podrem aconseguir fer de Catalunya el país per al qual estem treballant, també, senyores i senyors Diputats, amb aquesta Llei que acabem d'aprovar.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Havent-se substanciat aquest punt de l'ordre del dia, se suspèn la sessió que reprendrem demà a les deu del matí. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

(Se suspèn la sessió a dos quarts de vuit del vespre i vuit minuts.)

Parlament de Catalunya
LLIBRE DEL CINQUANTENARI

CONTINGUT

A cura d'Ismael E. Pitarch

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

Publicacions del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1984.

432 pàgines.

ISBN 84-500-9786-X

Preu: 5.000 PTA

Llibre editat en commemoració del cinquantè aniversari de la restauració de la institució parlamentària a Catalunya. Cada capítol conté una extensa part documental (intervencions parlamentàries, lleis aprovades, etc.).

Més de 200 fotografies d'esdeveniments històrics i de l'interior del Palau del Parlament en aquella època. Per primera vegada, la foto i la biografia de cadascun dels 83 Diputats del Parlament elegit el 1932.

El llibre acaba amb la transcripció de diversos parlaments pronunciats en la sessió extraordinària que el Ple tingué el dia 14 de desembre de 1982 per commemorar aquest cinquentenari.

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

CAPÍTOL I

LES ELECCIONS PER A CONSTITUIR EL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. El període provisional de la Generalitat.
2. Les eleccions del 20 de novembre de 1932.
3. El sistema electoral.

CAPÍTOL II

ELS DIPUTATS

1. L'Estatut dels Diputats del Parlament.
2. Vuitanta-tres Diputats.

CAPÍTOL III

LA CONSTITUCIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. La Junta preparatòria.
2. La constitució provisional i la constitució definitiva de Parlament.
3. La durada i la dissolució del Parlament.

CAPÍTOL IV

ELS ÒRGANS DEL PARLAMENT

1. La Presidència i la Mesa del Parlament.
2. La Diputació Permanent.
3. Les Comissions.

CAPÍTOL V

EL FUNCIONAMENT DEL PARLAMENT

1. El Reglament Interior del Parlament.
2. Les sessions i els períodes de sessions.
3. Els quòrums i els sistemes de decisió.
4. Les fraccions o Grups parlamentaris.

CAPÍTOL VI

LA FUNCIO LEGISLATIVA

1. Les competències legislatives del Parlament de Catalunya.
2. El procediment legislatiu en el Parlament de Catalunya.
3. L'obra legislativa.
4. Algunes de les lleis més importants del Parlament de Catalunya: l'Estatut Interior de Catalunya, la Llei Municipal de Catalunya, la Llei del Tribunal de Cassació de Catalunya.

CAPÍTOL VII

CREACIÓ, MANTENIMENT I CONTROL DEL GOVERN

1. El president de la Generalitat.
2. La delegació de les funcions executives i el Conseller Primer.
3. El Consell Executiu.
4. La responsabilitat política del President de la Generalitat i del Consell Executiu.

5. La Presidència de Francesc Macià i els governs monocolors de l'Esquerra.

6. La Presidència de Lluís Companys i els governs de coalició.

7. L'existència d'una majoria parlamentària i governamental.

CAPÍTOL VIII

LA SUSPENSIO DEL PARLAMENT

1. Els Fets dels Sis d'Octubre.
2. La Llei de la República del 2 de gener de 1935.
3. La represa de l'activitat del Parlament de Catalunya.

CAPÍTOL IX

EL PARLAMENT DURANT LA GUERRA

1. La voluntat de mantenir un sistema democràtic.
2. Les relacions amb el Govern.

CAPÍTOL X

EL PARLAMENT EN LA MEMÒRIA DELS PROTAGONISTES

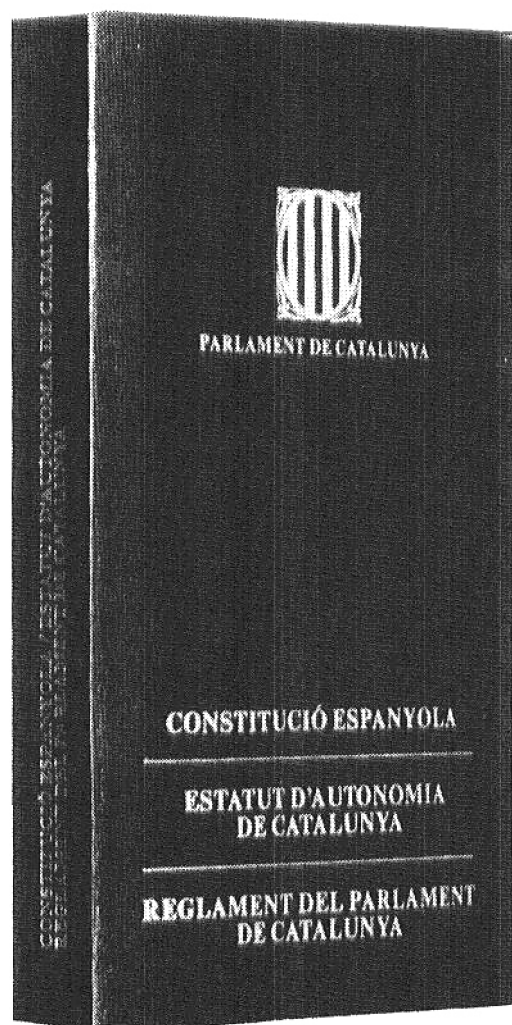
1. L'organització de la Justícia i el Tribunal de Cassació de Catalunya. *Josep Andreu i Abelló.*
2. La federació de municipis i la Llei Municipal de Catalunya. *Francesc Arnau i Cortina.*
3. La legislació sobre la cultura. *Xavier Casademunt i Arimany.*
4. La figura del Conseller Primer. *Joan Casanellas i Ibarz.*
5. El Parlament català durant la República. *Antoni Dot i Arxer.*
6. La legislació agrària. *Josep Folch i Folch.*
7. La voluntat d'Antoni Rovira i Virgili i el tacte de Joan Casanovas. *Miquel Guinart i Castellà.*
8. Els Governos de la Catalunya Autònoma. *Carles Pi i Sunyer.*
9. El successor de Francesc Macià. *Joan Saurer i Garcia.*
10. El Parlament i les comarques. *Francesc Viadiu i Vendrell.*
11. La legislació civil. *Gonçal Ivars i Mesequer.*

CAPÍTOL XI

COMMEMORACIÓ DEL CINQUANTENARI DE LA INSTAURACIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sessió extraordinària del Ple del Parlament del dia 14 de desembre de 1982. *Intervencions del M. H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament; del M. H. Sr. Jordi Pujol, President de la Generalitat; de l'I. Sr. Anton Canellas, en nom del G. p. de Centristes; de l'I. Sr. Victor Torres, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana; de l'I. Sr. Rafael Ribó, en nom del G. p. del PSUC; de l'I. Sr. Joan Reventós, en nom del G. Socialista i de l'I. Sr. Josep M. Ainaud, en nom del G. p. de Convergència i Unió. Lectura de la proposta de declaració del Parlament, amb motiu d'aquesta commemoració, a càrrec de l'I. Sr. Josep Andreu i Abelló.*

TAULA D'ABREVIATURES
BIBLIOGRAFIA

Publicacions del Parlament de Catalunya

CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

**ESTATUT D'AUTONOMIA DE
CATALUNYA**

**REGLAMENT DEL
PARLAMENT DE
CATALUNYA**

Edició dels textos oficials, amb índexs temàtics i sistemàtics, preparada pels lletrats del Parlament de Catalunya.

Format 88 x 152 mm.

Preu de venda: 600 pessetes.

Comandes: Publicacions del Parlament, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona -3.

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3